

INFORME AMBIENTAL PRELIMINAR DEL PLA PARCIAL D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA DEL SECTOR SUD B3 DEL TERME MUNICIPAL DE BÀSCARA.

INFORME AMBIENTAL PRELIMINAR.

Bàscara, Març de 2013.

Mod. A-001.-Informe Ambiental Preliminar_Pla Parcial sector SUD B3_Bàscara

I. OBJECTE I CONTEXT DE L'INFORME AMBIENTAL.....	4
1. INTRODUCCIÓ	4
2. OBJECTE	8
3. OBJECTIUS.....	8
4. AVALUACIÓ AMBIENTAL DE PLANS I PROGRAMES.....	11
5. MARC URBANÍSTIC NORMATIU	15
5.1. Justificació de l'Informe Ambiental	15
5.2. Estructura de l'Informe Ambiental	15
II. DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS	
SIGNIFICATIUS EN L'ÀMBIT DEL PLA PARCIAL.....	17
6. DESCRIPCIÓ DELS ASPECTES I ELEMENTS AMBIENTALMENT RELLEVANTS DE L'ÀMBIT OBJECTE DE PLANEJAMENT I DEL SEU ENTORN.....	17
6.1. Matriu Biofísica	17
6.1.1. Marc Geogràfic.....	17
6.1.2. L'entorn Socio-econòmic.....	18
6.1.3. Climatologia	19
6.1.4. Hidrologia	20
6.1.5. Geologia regional i local.....	23
6.1.6. Geomorfologia	25
6.1.7. Vegetació	25
6.1.8. Fauna	27
6.1.9. Espais de protecció especial	29
6.1.10. Biodiversitat territorial, permeabilitat ecològica i patrimoni natural	38
6.1.11. Qualitat paisatge i usos del sòl	40
6.1.12. Qualitat ambient atmosfèric	42
6.1.13. Contaminació acústica	44
6.1.14. Contaminació lluminosa	45
6.2. Matriu de Riscos ambientals	46
6.2.1. Àrees de risc per a la seguretat de les persones.....	46
6.2.1.1. Risc d'incendis.....	46
6.2.1.2. Risc d'inundacions	47
6.2.1.3. Risc per inestabilitat de vessants.....	48
6.2.1.4. Risc de sismes.....	48

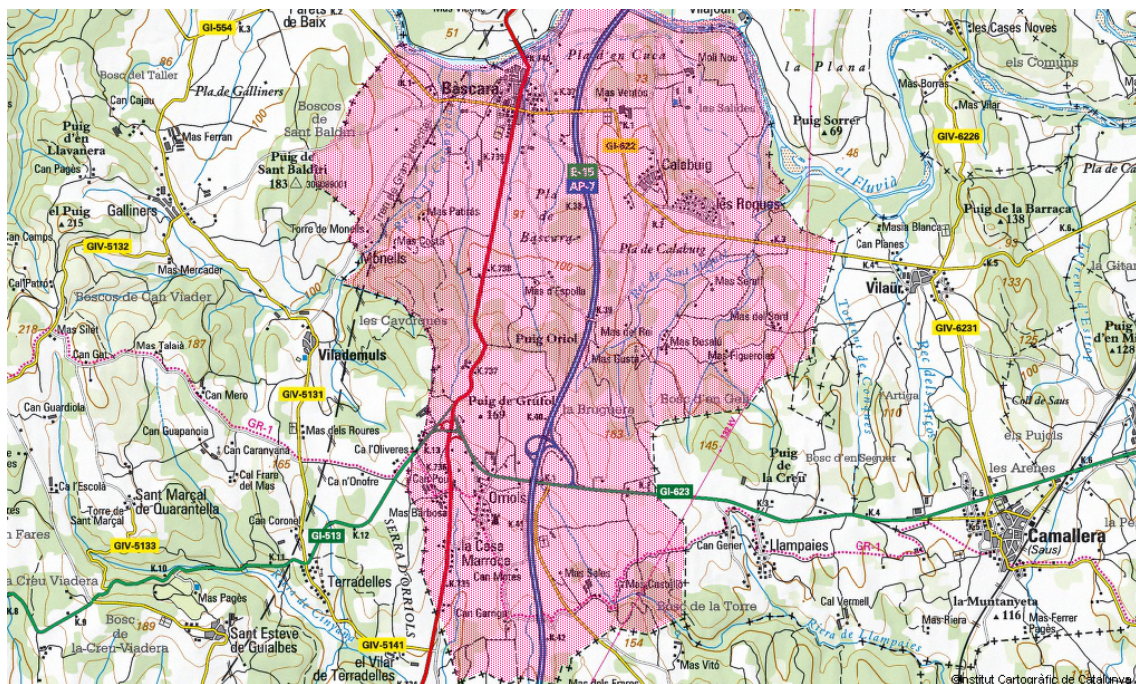
6.2.1.5.	Risc de nevades	48
6.2.1.6.	Risc de contaminació dels aqüífers per nitrats	48
6.2.1.7.	Risc d'accidents per transport de mercaderies perilloses	49
6.2.1.8.	Riscos tecnològics, d'activitats i instal·lacions.....	49
6.3.	Usos Actuals	50
6.4.	Visuals	51
7.	DESCRIPCIÓ DELS OBJECTIUS I ALTRES MESURES DE PROTECCIÓ AMBIENTALS PREVISTES EN EL PLANEJAMENT GENERAL O ALTRES PLANS APLICABLES.....	63
7.1.	Àmbit internacional i comunitari.....	63
7.2.	Àmbit estatal.....	64
7.3.	Àmbit català	65
7.4.	Àmbit local	69
8.	RELACIÓ AMB ALTRES PLANS I PROGRAMES.....	74
8.1.	EL PLANEJAMENT TERRITORIAL.....	74
8.2.	EL PLANEJAMENT MUNICIPAL.....	75
9.	DEFINICIÓ DELS OBJECTIUS I CRITERIS AMBIENTALS ADOPTATS PER LA REDACCIÓ DE LA MODIFICACIÓ	77
III.	DESCRIPCIÓ I AVALUACIÓ DE LES ALTERNATIVES.....	78
10.1.	Descripció de les alternatives considerades	78
10.2.	Avaluació ambiental de les alternatives considerades.....	80
10.3.	Justificació ambiental de l'alternativa escollida	80
11.	CONCLUSIONS	81

I. OBJECTE I CONTEXT DE L'INFORME AMBIENTAL

1. INTRODUCCIÓ

El terme municipal presenta una extensió de 1.728 hectàrees i es troba situat a l'extrem meridional de la comarca de l'Alt Empordà, a la dreta del riu Fluvià.

Administrativament, el municipi se situa en el límit entre les comarques de l'Alt Empordà, del Gironès i del Pla de l'Estany. El terme limita al nord amb els municipis de Pontós i Garrigàs, a l'est amb els de Vilaür i Saus, tots de la mateixa comarca de l'Alt Empordà, al sud amb el municipi de Viladasens, de la comarca del Gironès, i a l'oest amb el de Vilademuls en la comarca del Pla de l'Estany.

El terme municipal té una morfologia lleugerament accidentada per les Serres que limiten per ponent amb la plana empordanesa i que marquen l'interlúvi entre els rius Fluvià i Ter. La part més elevada del terme es troba en el centre, amb puig Oriol i el puig de Grufol, formant una vessant de major mida cap al nord, fins el Fluvià i una vessant cap el sud de menor superfície. Conté, a part de la vila de Bàscara, que dona nom al municipi, els pobles de Calabuig i Orriols.

El municipi de Bàscara es regeix urbanísticament pel Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (Text Refòs) aprovat per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, en data de 23 de juliol de 2008, i per acord del Ple Municipal de Bàscara, de data 12 de desembre de 2008.

La superfície i paràmetres de sòl classificat i qualificat pel POUM de Bàscara, segons els diferents tipus de règim urbanístic, és la següent:

QUADRE CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

SH	Sistema hidrogràfic	16,3121 ha		
PH	Protecció sistema hidrogràfic	6,5314 ha		
SF	Sistema ferroviari	1,8726 ha		
V	Sistema viari	11,6624 ha		
PV	Protecció sistema viari	30,7157 ha		
E	Sistema d'equipaments esportius	11,5005 ha		
TOTAL SISTEMES EN SNU		78,5947 ha	4,68%	
PA	Zona d'interès agrícola	893,9804 ha		
PF	Zona d'interès forestal	429,9889 ha		
PR	Zona marges de ribera	130,9931 ha		
TOTAL ZONES EN SNU		1.454,9624 ha	86,58%	
SUnD	Sòl urbanitzable no delimitat	75,0612 ha		
SUD	Sòl urbanitzable delimitat	25,2059 ha		
TOTAL SÒL URBANITZABLE		100,2671 ha	5,97%	
SUC	Sòl urbà consolidat	41,0304 ha		
SUnC	Sòl urbà no consolidat	5,5899 ha		
TOTAL SÒL URBÀ		46,6203 ha	2,77%	
TOTAL MUNICIPI		1.680,4445 ha	100,00%	

Quadre 1. Superfícies de sòl classificades pel POUM segons règim de sòl.

Els criteris que regeixen la classificació del sòl urbanitzable en el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Bàscara, responen als requeriments fixats pel marc urbanístic vigent. En el sòl urbanitzable, és on es preveu aplicar les necessitat de dotacions d'habitatges socials, l'estructuració del nous creixements residencial i industrial del municipi i la obtenció dels espais necessaris per formalitzar les noves àrees d'equipaments del municipi ja que és en aquests nous espais delimitats, encara lliures, on és possible escriure el futur del municipi.

Els creixements majors es preveuen en el nucli de Bàscara, el que disposa de millor accessibilitat local i comarcal, millor nivell d'equipaments, i major concentració de població i activitats econòmiques.

Als altres nuclis es preveuen els creixements necessaris per a obtenir els espais públics i equipaments requerits per la llei, per conformar-ne l'estructura general i orgànica obligatòria amb la consolidació d'una infraestructura viària i de serveis adequada.

El POUM de Bàscara estableix cinc sectors de sòl urbanitzable. Dos sectors de sòl urbanitzable no delimitat i tres sectors de sòl urbanitzable delimitat. Aquest Pla Parcial ordena urbanísticament el sector de sòl urbanitzable delimitat: "SUD B3: Bàscara carretera de Calabuig".

En el quadre següent es detallen les unitats de gestió de sòl residencial en el sector SUD B3, amb el càlcul del sostre potencial total del sòl residencial de nova implantació i les reserves de sòl per habitatges de protecció pública que fixa el POUM.

SÒL URBANITZABLE DELIMITAT								
	Ús	Àmbit	Densitat	Ed bruta	Sostre r	Habitatges	Reserva HS	% HS
SECTOR SUD-B3	Residencial	2,42 ha	15 hab/ha	0,30 m²/m²	7.249 m²	36	1.522 m²st	21%

En el POUM també s'assenyalen les àrees d'equipaments i espais lliures de caràcter general, previstes per incorporar al poble en els propers anys.

SÒL URBANITZABLE DELIMITAT

	Ús	Àmbit	Densitat	Ed bruta	% HS	Execució
SECTOR SUD-B3	Residencial	2,42 ha	15 hab/ha	0,30 m²/m²	21%	1r Q

El quadre següent detalla els objectius i criteris que justifiquen la delimitació del sector així com les característiques i condicions del seu desenvolupament.

SÒL URBANITZABLE DELIMITAT SECTOR SUD-B3. CARRETERA DE CALABUIG	
Àmbit	2,42 ha
Ús	Residencial
Densitat	15 hab/ha
Edificabilitat	0,30 m²/m²
Cessions	Segons article 65 de la L 2/2002 modificada per la L10/2004 amb un mínim del 30%
Sistema d'actuació	Reparcel·lació, modalitat compensació bàsica
Objectius i criteris	Obtenció d'un espai lliure amb equipaments que formalitzi la façana de llevant del nucli de Bàscara amb un creixement de densitat mitjana adequat a les característiques del seu entorn.
Desenvolupament	Pla parcial urbanístic, projecte de reparcel·lació i d'urbanització
Compromisos	Cessió i urbanització dels espais públics delimitats Preveure una reserva de sòl apta per habitatge protegit amb el 21% del sostre previst per a nous habitatges. Reserves previstes en l'article 57.3 DL 1/2005: 21% del sostre (1.522m²)

Expedient: 07/026324

Diligència: La Comissió d'Urbanisme de Girona en la sessió de data 4 de març de 2008 va adoptar el següent acord:

-1 Donar conformitat al text refós del Pla d'ordenació urbanística municipal de Bàscara, tramès per l'Ajuntament, en compliment de l'acord d'aprovació definitiva de data 23 de juliol de 2006, amb la incorporació d'ofici de les prescripcions següents:

-1.1 Es corregeix l'última frase de l'apartat de compromisos de la fitxa normativa del sector SUD-O1 Oriols Llevant, de l'article 98 de la normativa del Pla d'ordenació urbanística municipal, establint les reserves previstes en l'article 57.3 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret 1/2005, de 26 de juliol en 980 m² de sostre.

-1.2 Es corregeix el coeficient d'edificabilitat bruta de la fitxa del sector de sòl urbanitzable no delimitat SUD-O2 Industrial i logístic, inclosa en l'article 98 de la normativa del Pla d'ordenació urbanística municipal fixant-lo en 0,462 m²/m².

-1.3 Es corregeixen els articles 118 i 119 de la secció 4 de la normativa del Pla d'ordenació urbanística municipal, excloent les referències al sòl urbanitzable, establint el redactat següent:

Article 118 – Àmbits d'ordenació específica

1. El pla d'ordenació urbanística de Bàscara delimita un àmbit d'ordenació específica emplaçat en sòl no urbanitzable per tal de poder regular detalladament un àrea concreta on es preveu la implantació d'usos esportius i lúdics de nivell nacional.

2. L'àmbit d'ordenació específica és el següent:

a. Àrea d'ordenació específica AOE-1. Àrea d'equipaments del Fluxà

Article 119- Naturallesa dels Àmbits d'ordenació específica.

1. Aquest àmbit conté sòl exclusivament classificat com a sòl no urbanitzable. La funció del Pla especial que s'haurà de tramitar serà la de coordinar els requeriments dels nous equipaments a instal·lar, en sòl no urbanitzable, d'acord amb el que preveuen els articles 67 i 47 de la Llei d'urbanisme.

2. El desplegament de l'àmbit serà mitjançant la tramitació d'un pla especial que ajustarà a l'àmbit establert.

3. En el quadre següent es detallen els objectius i criteris que justifiquen l'ordenació específica d'aquest àmbit.

Girona, 4 de març de 2008

Generalitat de Catalunya
 La secretària de la Comissió de Política Territorial

El present Pla Parcial del sector SUD B3 “Bàscara carretera de Calabuig” presenta aproximadament la mateixa densitat, edificabilitat, cessions, reserva de sòl apta per a habitatge protegit, etc. que el que preveu el POUM per aquest sector. Es compleix, per tant, amb tot el que està establert en el Pla d’Ordenació Urbanística Municipal de Bàscara– Sòl urbanitzable delimitat SUD-B3 “BÀSCARA CARRETERA DE CALABUIG”.

2. OBJECTE

Aquest Informe Ambiental Preliminar es redacta per encàrrec de la promotora, i té per objecte l’avaluació ambiental preliminar del Pla Parcial per al desenvolupament del sòl urbanitzable delimitat del sector B3 “ Bàscara carretera de Calbauig”, previst en el Pla d’Ordenació Urbanística Municipal de Bàscara.

3. OBJECTIUS

El present Informe Ambiental Preliminar forma part del Pla Parcial del sòl urbanitzable delimitat del “sector B3: Bàscara carretera de Calabuig” del municipi de Bàscara. L’objectiu principal de l’informe és facilitar que el Pla Parcial pugui ser considerat i analitzat des de l’òptica del medi ambient per les autoritats ambientals, els agents socioeconòmics, els vilatans de Bàscara i qualsevol persona o entitat interessada.

L'Informe Ambiental té per objectius concrets:

- Assegurar que el present Pla Parcial compleix amb els principis de desenvolupament urbanístic sostenible, en els termes d'utilització racional del territori, i de preservació dels recursos naturals, socials i culturals.
- Garantir les directrius generals establertes en l'article 9è del text refòs de la Llei d'Urbanisme de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refòs de la Llei d'urbanisme, i assegurar així la qualitat de vida de les persones en tant que no els suposi un risc, ni una agressió a l'entorn ambiental, paisatgístic, social i cultural on es desenvolupa el Pla Parcial.
- Justificar que l'ordenació urbanística descrita en el Pla Parcial és la més òptima en quant a que s'ajusti a les determinacions de les figures de planejament urbanístic superior, així com a d'altres documents i prescripcions particulars vigents.

D'entre els criteris adoptats per aquest Pla Parcial Urbanístic, podem esmentar els següents:

- Ordenació global del sector de manera que es conformin espais en consonància amb les característiques morfològiques del territori i de l'entorn més immediat, d'acord amb els principis generals de l'actuació urbanística pel que fa a un desenvolupament urbanístic sostenible i d'acord amb les directrius per al planejament urbanístic dels articles 3 i 9 de la LU.
- Estructuració dels usos a desenvolupar partint de la xarxa viària ja executada, que incorpori en la mesura del possible els elements necessaris per a fer compatible la mobilitat dels vehicles, bicicletes i vianants.

- Preveure una ordenació de l'edificació adequada a les condicions de l'entorn, tant pel que fa als sòls públics com a la implantació de l'edificació en el sòl privat resultant, d'acord els criteris d'actuació mediambientals en el sentit que suposi la menor afectació a les possibles modificacions de la topografia, l'arbrat i elements d'interès mediambientals existents.

El present informe té per objectiu, doncs, ser el document de referència que descrigui les principals característiques mediambientals del nou àmbit a ordenar, per tal d'identificar-ne les incidències ambientals i proposar, si s'escau, les mesures correctores i/o preventives per a minimitzar aquestes incidències.

Cal destacar que, seguint les indicacions de la Directiva 2001/42/CE i de l'Annex 3 de la Llei 6/2009, no s'ha realitzat una diagnosi extensa i dilatada de tots els vectors ambientals del territori, sinó que s'ha concentrat l'anàlisi en els realment significatius, aquells que són de valor en el territori àmbit de planejament, els que són vulnerables o susceptibles de ser-ho com a conseqüència de les propostes del planejament urbanístic.

4. AVALUACIÓ AMBIENTAL DE PLANS I PROGRAMES

L'article 5 de la Llei 6/2009 del 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes, defineix els plans i programes sotmesos a Avaluació Ambiental:

“

Article 5

Plans i programes sotmesos a avaluació ambiental

1. S'han de sotmetre a avaluació ambiental:

- a) Els plans i els programes relacionats en l'annex 1.
 - b) Els plans i els programes que compleixin els requisits establerts per l'article 6.
 - c) Les modificacions de plans i programes a què fan referència les lletres a i b en els casos i amb les condicions que especifica l'article 7.
 - d) Els plans i els programes a què fa referència l'article 8 si així es resol en la decisió prèvia d'avaluació ambiental.
2. El Govern pot decidir sotmetre també a les obligacions d'aquesta llei plans o programes, o modificacions, no inclosos en l'apartat 1 si motiva que hi concorren circumstàncies extraordinàries que poden comportar un risc ambiental o repercussions significatives per al medi ambient.

“

I l'annex I de la mencionada llei presenta la següent relació de plans i programes:

“

Annex 1

Plans i programes sotmesos a avaluació ambiental

1. Instruments de planejament territorial:

- a) El Pla territorial general.
- b) Els plans territorials parcials.
- c) Els plans directors territorials.
- d) Altres plans territorials sectorials no especificats en l'apartat 3.
- e) Els plans comarcals de muntanya.

2. Instruments de planejament urbanístic:

- a) Els plans d'ordenació urbanística municipal.
- b) Els plans parcials urbanístics de delimitació.
- c) El planejament urbanístic derivat per a la implantació en sòl no urbanitzable de construccions destinades a les activitats de càmping i també el planejament urbanístic derivat que es formuli per a la implantació en sòl no urbanitzable d'equipaments i de serveis comunitaris no compatibles amb els usos urbans, d'instal·lacions i d'obres necessàries per a la prestació de serveis tècnics, d'estacions de subministrament de carburants i de prestació d'altres serveis de la xarxa viària. Els plans en què, per les característiques i la poca entitat, es constati, sense necessitat d'estudis o altres treballs addicionals, que no poden produir efectes significatius en el medi ambient no estan subjectes a avaluació ambiental. A aquests efectes, el promotor ha de presentar una sol·licitud a l'òrgan ambiental, en la fase preliminar de l'elaboració del pla o programa, per tal que aquest, per mitjà d'una resolució motivada, declari la no-subjecció del pla o programa a avaluació ambiental. El termini per a adoptar i notificar la resolució és d'un mes des de la presentació de la sol·licitud. Si l'òrgan ambiental no notifica la resolució d'exempció d'avaluació en aquest termini, s'entén que la sol·licitud ha estat desestimada.
- d) Els plans i els programes que estableixen el marc per a la futura autorització de projectes i d'activitats sotmesos a avaluació d'impacte ambiental.

3. Plans i programes sectorials:

3.1. Agricultura

- a) El Pla de regadius de Catalunya.
- b) Els plans de desenvolupament rural.

3.2. Silvicultura

- a) El Pla general de política forestal de Catalunya.
- b) Els plans d'ordenació dels recursos forestals.

3.3. Energia

- a) El Pla d'energia de Catalunya.
- b) El Pla d'implantació de l'energia eòlica.

3.4. Transport i mobilitat

- a) El Pla d'infraestructures de transport de Catalunya.
- b) El Pla d'aeroports i heliports de Catalunya.
- c) El Pla de ports de Catalunya.
- d) Les Directrius nacionals de mobilitat.
- e) Els plans directors de mobilitat.
- f) Els plans específics de mobilitat.
- g) Els plans de mobilitat urbana.
- h) Els plans directors d'aeroports.
- i) El Pla de transport de viatgers.

3.5. Gestió de residus

- a) El Pla territorial sectorial de residus municipals.
- b) El Programa de gestió de residus municipals.
- c) El Pla comarcal de gestió de residus municipals.
- d) El Pla municipal de gestió de residus municipals.

- e) El Programa de gestió de residus industrials.
- f) El Programa de gestió de residus de la construcció.
- g) El Programa de gestió de dejeccions ramaderes.
- h) Els plans comarcals de gestió de les dejeccions ramaderes.

3.6. Gestió de recursos hídrics

- a) El Programa de mesures.
- b) Els plans i els programes de gestió específics.

3.7. Ocupació del domini públic maritimoterrestre: els plans d'ordenació de platges.

3.8. Telecomunicacions: el Pla d'ordenació ambiental de les instal·lacions de telefonia mòbil i de radiocomunicació.

3.9. Turisme: el Pla de turisme de Catalunya.

3.10. Equipaments comercials: el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.

3.11. Espais naturals i biodiversitat

- a) El Pla d'espais d'interès natural.
- b) El Pla territorial sectorial de connectors ecològics.
- c) Els plans de prevenció d'incendis en espais naturals de protecció especial.
- d) Els plans d'actuació en zones de protecció especial de l'ambient atmosfèric.

“

Mentre que l'article 6 de la Llei 6/2009 del 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes, defineix aquells que poden estar sotmesos a Avaluació Ambiental, segons les seves característiques:

“

Article 6

Plans i programes sotmesos a avaluació ambiental amb determinats requisits

1. Els plans i els programes que poden tenir efectes significatius sobre el medi ambient resten sotmesos a avaluació ambiental si són exigits per una disposició legal o reglamentària o per acord del Govern.
2. S'entén que tenen efectes significatius sobre el medi ambient els plans i els programes que estableixen el marc per a l'autorització de projectes sotmesos a avaluació d'impacte ambiental, en els supòsits següents:
 - a) Els instruments de planejament territorial.
 - b) Els instruments de planejament urbanístic.

- c) Els plans i els programes relatius a l'agricultura, la ramaderia, la silvicultura, la pesca i l'aqüicultura, l'energia, la indústria, el transport i la mobilitat, la gestió de residus, la gestió de recursos hídrics, l'ocupació del domini públic marítimoterrestre, la mineria, les telecomunicacions, el turisme, els equipaments comercials, els espais naturals i la biodiversitat.
- d) Els plans i els programes de prevenció de riscos amb una potencial incidència ambiental significativa.
- e) Els plans i els programes que poden tenir efectes apreciables en alguna de les zones protegides mitjançant la Directiva 92/43/CEE, del Consell, del 21 de maig, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i la flora silvestres, o en altres espais del Pla d'espais d'interès natural.

L'actual planejament urbanístic del TM de Bàscara identifica el “sector B3: Bàscara carretera de Calabuig” com a sòl urbanitzable delimitat segons la legislació urbanística vigent.

La urbanització proposada del sector implica, doncs, la necessitat de **redactar un Pla Parcial** de la zona a urbanitzar, que **d'acord amb el que s'estableix en la normativa vigent, haurà de contenir, entre d'altres, la documentació ambiental pertinent i, com a mínim, l'informe mediambiental.**

5. MARC URBANÍSTIC NORMATIU

5.1. Justificació de l'Informe Ambiental

L'elaboració del present informe, respon a la obligatorietat fixada en l'article 21.1 de la Llei 6/2009, de 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes, en el qual s'estableix la presència d'un Informe de Sostenibilitat Ambiental dins el procés de tramitació, aprovació o modificació de plans i programes sotmesos a avaluació ambiental.

“

Article 21

L'informe de sostenibilitat ambiental de plans i programes

1. El promotor d'un pla o programa, o d'una modificació, que s'ha de sotmetre a avaluació ambiental ha d'elaborar l'informe de sostenibilitat ambiental d'acord amb el que s'ha indicat en el document de referència.

[...]

“

5.2. Estructura de l'Informe Ambiental

Aquest document s'ajusta a les prescripcions establertes en el TRLUC, en el que es tipifica en la Disposició Transitòria (DT) Sisena del Decret Legislatiu 1/2010, relativa a l'Avaluació Ambiental dels Plans Urbanístics, a les determinacions establertes en l'Article 5è i en l'Annex I de la Directiva 2001/42/CE i, especialment, al que s'estableix en l'article 70 a i b del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme.

“

a) Determinació dels requeriments ambientals significatius en l'àmbit del pla, el què inclou:

1r. La descripció dels aspectes i elements ambientalment rellevants de l'àmbit objecte de planejament i del seu entorn.

2n. La determinació dels objectius, criteris i obligacions de protecció ambiental, aplicables en l'àmbit del pla, establerts en la normativa internacional, comunitària, estatal, autonòmica o local, o en els instruments de planejament territorial, els plans directors urbanístics o altres plans o programes aplicables.

3r. La definició dels objectius i criteris ambientals adoptats en la redacció del pla, d'acord amb els requeriments ambientals assenyalats en els apartats anteriors i amb els principis i directrius establerts als articles 3 i 9 de la Llei d'urbanisme, els quals han de referir-se, entre d'altres aspectes, a la sostenibilitat global del model d'ordenació; al cicle de l'aigua; a la biodiversitat territorial, la permeabilitat ecològica i el patrimoni natural; a la qualitat del paisatge; a la qualitat de l'ambient atmosfèric; i a la contaminació acústica i lluminosa.

Aquests objectius ambientals han de ser formulats de forma jerarquitzada en funció del seu grau d'importància relativa.

b) Justificació ambiental de l'elecció de l'alternativa d'ordenació proposada, el què inclou:

1r. La descripció de les característiques de les alternatives considerades.

2n. L'anàlisi, per a cada alternativa considerada, dels efectes globals i dels de les seves determinacions estructurals, d'acord amb els objectius i criteris ambientals als què es refereix l'apartat a), tercer paràgraf, d'aquest article.

3r. La justificació ambiental de l'elecció de l'alternativa seleccionada.

“

Aquest Informe de Sostenibilitat Ambiental es formula, doncs, en el marc de la Llei 3/2012, de 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'Urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost i del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme i s'ajusta els seus criteris.

II. DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS SIGNIFICATIUS EN L'ÀMBIT DEL PLA PARCIAL

6. DESCRIPCIÓ DELS ASPECTES I ELEMENTS AMBIENTALMENT RELLEVANTS DE L'ÀMBIT OBJECTE DE PLANEJAMENT I DEL SEU ENTORN

6.1. Matriu Biofísica

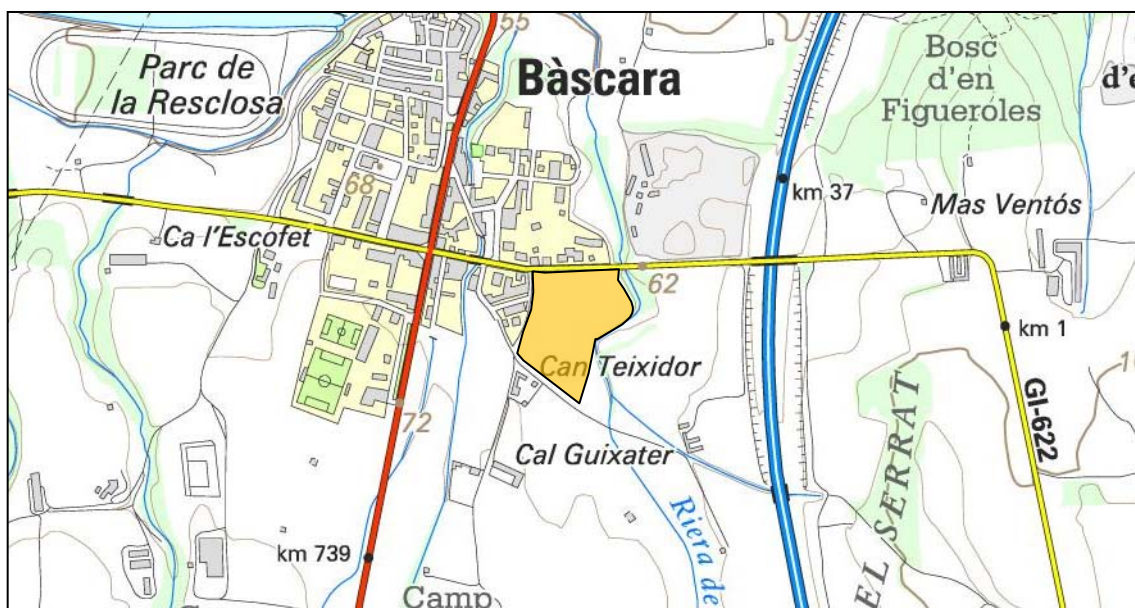
6.1.1. Marc Geogràfic

El terme municipal de Bàscara, amb una extensió de 17,28 km² i una altitud de 66 m, se situa a l'extrem meridional de la comarca de l'Alt Empordà, en una zona de transició entre la plana empordanesa i la cubeta del Pla de l'Estany, coneguda com a Terraprimers d'Empordà, caracteritzats per un seguit de serres de poca elevació enclavades entre les valls mitjanes dels rius Ter i Fluvià.

Administrativament, pertany a la comarca de l'Alt Empordà, i limita a migjorn (S) amb el terme municipal de Viladasens (comarca del Gironès), a ponent (W) amb el terme municipal de Vilademuls (comarca del Pla de l'Estany), al nord (N) amb el terme municipal de Pontós, i a llevant (E) amb els municipis de Garrigàs, Vilaür i Saus (comarca de l'Alt Empordà).

A banda del nucli de Bàscara, situat al nord del terme municipal, comprèn els pobles de Calabuig a l'est, i Orriols al sud del terme municipal. Cal esmentar també com a entitat singular de població, la urbanització de les Roques (a Calbuig), amb una entitat similar al mateix nucli de Calabuig.

L'àmbit del Pla Parcial s'ubica al nucli de Bàscara, al paratge "Camp d'en Met de la Neus", concretament a la zona est del poble, en una àrea de 24.200 m², delimitada al nord, per la carretera GI-622 de Bàscara a Vilaür, al sud pel carrer del camí del Ral i Can Teixidor, a l'est per la riera de Colomers i a l'oest pel nucli urbà de Bàscara. Es tracta d'uns terrenys planers, amb un lleuger pendent en la direcció oest-est.

Mod. A-001.-Informe Ambiental Preliminar_Pla Parcial sector SUD B3_Bàscara

6.1.2. L'entorn Socio-econòmic

La corba demogràfica del municipi de Bàscara és la pròpia i característica dels poblaments rurals de la comarca de l'Alt Empordà. Així la població tingué un notable augment al llarg del segle XVIII fruit de l'avenç de les tècniques agrícoles i l'expansió de les terres de conreu: el 1718 hi havia 368 habitants, el 1787 592 habitants, fins el 1860 que arriba a tenir quasi un miler d'habitants.

Llavors va patir una minva gradual d'aquesta població com a conseqüència de la revolució industrial i la crisi agrària: l'any 1900 hi ha 857 habitants, el 1930 853 habitants, el 1960 descendeix fins als 825 habitants, el 1970 hi ha 811 habitants, i el 1979 hi restaven 757 habitants.

En els darrers anys, no obstant, el municipi ha experimentat un clar procés de recuperació com a resultat de la seva situació estratègica: el 2001, el nombre d'habitants és de 832 i l'any 2002 de 844. Aquest 2011, Bàscara tenia 985 habitants.

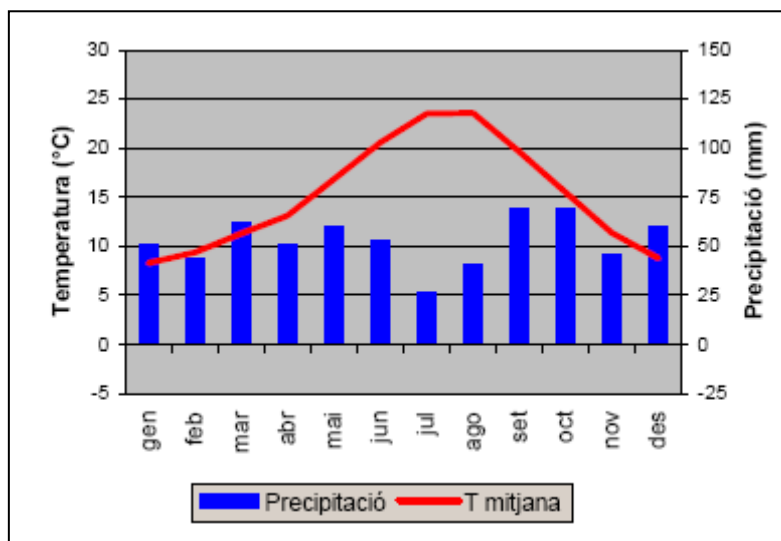
Atenent a les darreres dades de població, el terme municipal de Bàscara presenta una densitat de 56,28 habitants/Km2.

La situació gairebé equidistant de Figueres, Girona, Banyoles i l'Escala, converteix el municipi de Bàscara en un petit centre de rodalia dels municipis veïns, que ofereix un mercat alternatiu a les principals ciutats de l'entorn, amb un nivell de serveis considerables.

6.1.3. Climatologia

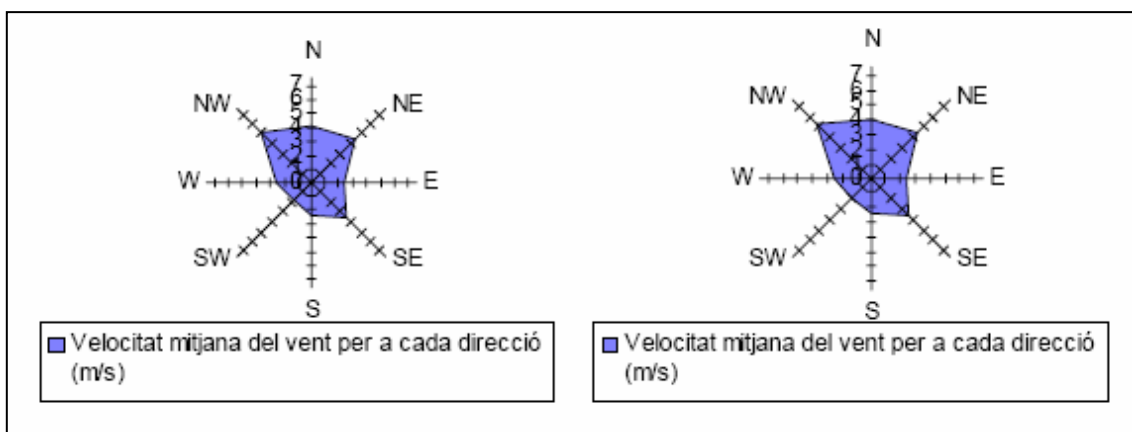
El municipi de Bàscara es caracteritza per un clima mediterrani típic, caracteritzat per la presència d'un període àrid a l'estiu, amb hiverns curts i poc freds, i per la marcada irregularitat de les precipitacions.

A partir de les dades de les estacions meteorològiques de Figueres i Roses obtenim el següent diagrama ombrotèrmic en el que s'observa uns mesos de juliol i agost àrids i càlids, i una tardor amb pluges més abundants

Pel que fa al vent, la tramuntana, és el vent més característic, caracteritzat per ser sec i fred, i amb direcció dominant N-NW. Bufa especialment els mesos de novembre a març.

Els gràfics de la rosa dels vents i de la velocitat mitjana per a cada direcció segons dades de l'estació al període 1997-2004 són els següents:

6.1.4. Hidrologia

Hidrologia superficial

El terme municipal de Bàscara pertany a dues conques hidrogràfiques: la conca de El Fluvià i la conca de El Ter. La divisòria entre ambdues conques travessa el municipi d'E a W en el sector de va del Puig Grúfol al Puig de la Creu (Saus), en una línia paral·lela a la carretera GI-623 (Orriols-Camallera).

L'àmbit del terme dins de la conca del Fluvià, que és l'àmbit on s'ubica el present Pla Parcial, representa 12,46 km², amb una xarxa hidrogràfica formada per petits cursos molts d'ells eixuts la major part de l'any.

En destaquen el rec de Cassinyola amb alguns trams amb aigua tot l'any, i el rec d'en Llorenç que conflueix amb el rec del Molí al nord. Tots dos drenen el sector oest del municipi.

També el torrent de Palet i el rec de Sant Miquel, que drenen el sector de llevant del terme.

Finalment, el sector central, en el que s'ubica l'àmbit d'aquest Pla Parcial, està drenat per dos cursos menys importants, concretament el rec d'Espolla i la riera de Colomers.

Tots aquests cursos desemboquen, al nord, al riu Fluvià que presenta un cabal mitjà de 7,66 m³/s (1971-1990) amb valors mínims de 4 m³/s a l'estiu i màxims de 11 m³/s al mes de maig.

Hidrologia subterrània

En el mapa d'àrees hidrològiques (SERVEI GEOLÒGIC DE CATALUNYA i INSTITUT CARTOGRÀFIC DE CATALUNYA, 1992) la zona de Bàscara pertany a l'àrea de la depressió de l'Empordà.

En el terme municipal de Bàscara existeixen dos tipus d'aqüífers: l'aqüífer superficial lliure associat a les terrasses més baixes del riu Fluvià, i format per dipòsits al·luvials en formacions de graves, sorres i argiles o per dipòsits detrítics quaternaris en formacions mixtes de les depressions neògenes i quaternàries, que presenta una gran capacitat, aflora a poca profunditat (2-3 m) i abasta el casc urbà de Bàscara; i l'aqüífer profund sota terrenys pliocens que aprofita les diferents capes de gresos i conglomerats intercalades en les formacions argiloses neògenes; aquest és un aqüífer confinat multicapa, de baixa capacitat però gran transmissivitat (bona recuperació dels nivells).

Segons dades de l'Agència Catalana de l'Aigua els possibles impactes que poden afectar a la massa d'aigua subterrània dins el municipi de Bàscara, són els següents :

Pressions sobre la massa d'aigua - Estat químic	
Dejeccions ramaderes (DJ)	Alta
Agricultura intensiva (AG)	Moderada
Aplicació de biosòlids (BI)	Baixa
Zones urbanes i i industrials (UI)	Baixa
Infraestructures lineals urbanes i industrials (II)	Baixa
Abocaments industrials (AI)	Alta
Sòls contaminats (SC)	Moderada
Dipòsits controlats de residus (DR)	Moderada
Runams salins (RS)	Nul·la
Abocaments d'EDAR (AE)	Moderada
Extracció d'àrids (EX)	Alta
Extraccions costaneres causants d'intrusió salina (IS)	Nul·la
Recàrrega artificial (RA)	Baixa
Pressió total per estat químic	Alta
Pressions sobre la massa d'aigua - Estat quantitatiu	
Captació d'aigua (EXTRAC AIG)	Baixa
Vivers de plantes ornamentals i freatòfits (VF)	Moderada
Extraccions d'àrids (EX)	Alta
Pressió total per estat quantitatiu	Moderada
Impacte potencial sobre la massa d'aigua	
Vulnerabilitat	Alta
Impacte potencial estat químic	Alt
Impacte potencial estat quantitatiu	Moderada
Impacte comprovat sobre la massa d'aigua	
Impacte comprovat estat químic	Alt
Descripció impacte comprovat sobre l'estat químic	L'impacte més important són les elevades concentracions de nitrats amb mitjanes superiors a 50 mg/l i valors puntuals de més de 125 mg/l
Impacte comprovat estat quantitatiu	Baix
Descripció impacte comprovat sobre l'estat quantitatiu	No es constata
Risc d'incompliment	
Risc sobre l'estat químic	Si
Risc sobre l'estat quantitatiu	No
Risc total	Si

La massa d'aigua subterrània Empordà, dins el qual es troben els aquífers de Bàscara, inclou tots els 59 municipis com a zones vulnerables a la contaminació de nitrats. Per tant, el terme municipal de Bàscara hi està inclòs (*Decret 283/1998, de 21 d'octubre, de designació de les zones vulnerables en relació amb la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries i Decret 476/2004*).

També és remarcable l'existència de àrees extractives que provoquen una pressió alta sobre la massa d'aigua, constatant també la influència d'aquesta activitat sobre el descens dels nivells piezomètrics de la massa com a conseqüència del dragat i rebaix del fons de les lleres dels principals cursos fluvials (Ter i Fluvià).

6.1.5. Geologia regional i local

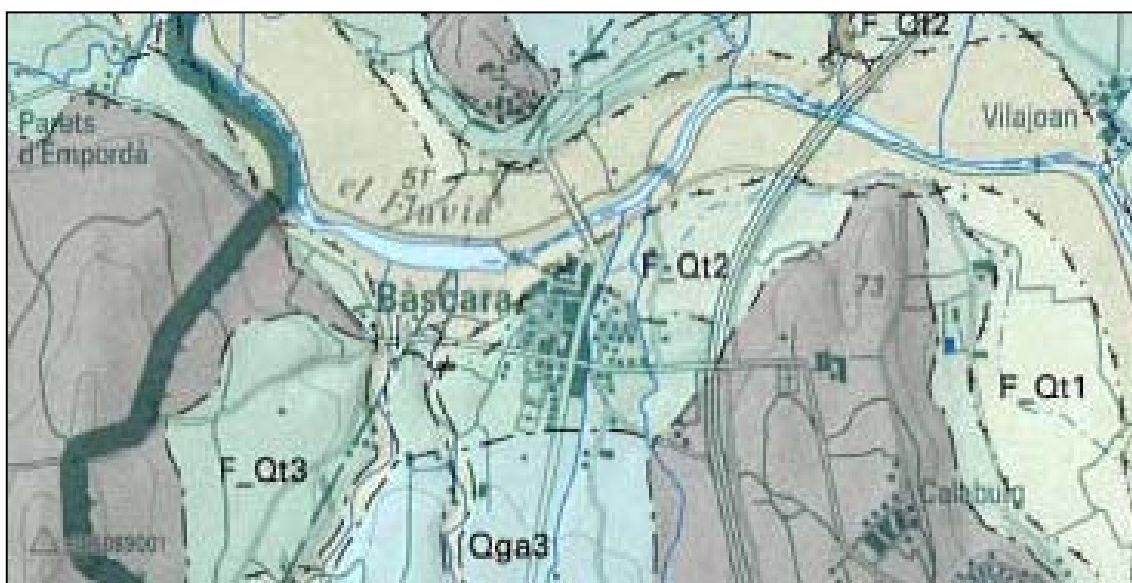
El terme de Bàscara se situa damunt la unitat morfoestructural de la Depressió de neògena de l'Empordà, constituïda per sediments al·luvials d'edat terciària, concretament del Neogen (Pliocè i Miocè), que amb el temps varen ser recoberts per sediments quaternaris procedents bé del desmantellament dels relleus terciaris anteriors conformant glacis d'acumulació, bé de l'encaix del riu Fluvià que va anar deixant terrasses penjades a diferents nivells.

Dins del terme de Bàscara trobem les següents formacions geològiques:

- Qt0-1. Llit actual, plana d'inundació ordinària i terrassa més baixa (0-2 m) del riu Fluvià. Holocè.
- F_Qt1. Terrassa del Fluvià i afluents. Es troba a 2-3 m sobre el nivell del riu. Holocè.
- F_Qt2. Terrassa del Fluvià i afluents. Es troba a 10-15 m sobre el nivell del riu. Holocè basal.
- F_Qt3. Terrassa del Fluvià i afluents. Es troba a 30-40 m sobre el nivell del riu. Plistocè. És la terrassa on s'emplaça el casc urbà de Bàscara.
- Qga3. Glacis d'acumulació, correlacionable amb la terrassa 3. argiles englobant clastes dispersos. Plistocè superior. Materials procedents del desmantellament de les formacions neògenes i per tant ubicades al seu peu.

- NMPCg. Conglomerats, gresos i lutites roges. Miocè-Pliocè. És la que cobreix la major part del terme, englobant els nuclis de Calabuig i Orriols.
- NMcge. Graves, sorres i argiles ocres i vermelles. Miocè superior. Només es troba a l'extrem de llevant del terme.

L'àmbit del Pla Parcial se situa en la formació F_Qt3.

En un anàlisi a escala més detallada, en l'àmbit del Pla Parcial aflora la unitat Qt3 (graves i llms que formen la terrassa fluvial 3).

6.1.6. Geomorfologia

El terme municipal de Bàscara es caracteritza per l'absència d'un relleu important, amb cotes que no superen els 170 metres d'alçada sobre el nivell del mar (Puig Oriol, Maçaneda, Grúfol i Sant Baldiri) i que descendeixen cap al nord fins a la cota 47 a la llera del Fluvià.

La situació del terme municipal, a mig camí entre la plana empordanesa i els relleus de la Garrotxa, li ha valgut la consideració de Terraprim, fent referència al poc gruix de sòl dels conreus i la seva vulnerabilitat a l'acció erosiva.

Pel que fa a la geomorfologia de l'àmbit d'estudi presenta un terreny planer, amb una molt lleugera pendent, per a l'escorrentia dels camps en direcció W-E. Al costat immediat de la riera de Colomers, derivat de l'acció erosiva d'aquest curs fluvial, si que existeix un talús més pronunciat que descendeix de la cota 67 dels camps fins a la 60 del curs fluvial.

6.1.7. Vegetació

El coneixement del poblament vegetal del territori és força elevat, però en general poc precís ja que l'estudi realitzat per GIRBAL (1984) prenia com a marc geogràfic una àrea més extensa: les actuals comarques del Pla de l'Estany i el Gironès. La vegetació, també ben coneguda, està representada per comunitats forestals escleròfil·les dins d'un paisatge de caràcter agrícola, fonamentalment de secà. Una important xarxa hidrogràfica permet la presència de boscos caducifolis de ribera, que serveixen de refugi per a moltes plantes poc tolerants a l'eixut estival malgrat que aquest sigui poc acusat.

La comunitat forestal que tindria caràcter climàtic i, per tant, més estesa al territori, és l'alzinar litoral (*Quercetum ilicis pistacietosum*). Tanmateix els boscos dominats per alzines són molt rars i es presenten de manera general amb l'aspecte de formacions on el pi blanc (*Pinus halepensis*) constitueix un estrat arbori força elevat sota del qual trobem l'alzinar en procés de reconstitució. Aquest fet s'ha produït en altres punts del territori català, fruit d'una antiga explotació forestal aturada fa més de vint anys que afavoria el creixement dels pins a base de crear clarianes al bosc (CAÑAS i FRANQUESA, 1989).

Així doncs, la zona objecte del Pla Parcial pertany al domini de vegetació corresponent a la Terra Baixa Mediterrània, concretament al país de l'alzinar litoral (*Quercetum ilicis pistacietosum*).

En l'àmbit d'estudi, però, no en trobem representants. El conreu ocupa el 100% de la superfície del sector afectat pel Pla Parcial. La vegetació dominant és la que està associada amb els camps de conreu, això és, les comunitats segetals, representades bàsicament pel fonoll (*Phoeniculum vulgare*), ravenissa blanca (*Diplotaxis erucoides*), blat del diable (*Bromus matritensis*), margall bord (*Hordeum murinum*) i civada (*Avena sativa*), i sobretot present als marges o perímetres dels camps. Les comunitats arvenses, és a dir, les lligades als conreus, són generades directament per l'acció humana i per tant caldria pensar que en un municipi agrícola com Bàscara es troben en expansió i ben representades. Tanmateix, les pràctiques agrícoles, cada cop més mecanitzades, han limitat la presència d'aquest tipus de comunitats i moltes de les plantes abans freqüents als conreus de casa nostra han sofert un fort procés de regressió.

La riera de Colomers, que delimita una part del sector del Pla Parcial, és ocupada per una freixeneda. Properes ecològicament a les gatelledes que trobem a la plana de la Selva, són dominades, en aquest cas, pel freixe de fulla estreta (*Fraxinus angustifolia*) i permeten la presència d'elements característics dels boscos caducifolis montans com l'herba fetgera (*Anemome hepatica*), la campaneta blava (*Campanula persicifolia*), la llengua de cérvol (*Phyllitis scolopendrium*), la lleteresa de bosc (*Euphorbia amygdaloides*) o la sanícula (*Sanicula europaea*), juntament amb espècies de les pollancredes de plana com la sarriassa (*Arum italicum*) o el lliri pudent (*Iris foetidissima*).

6.1.8. Fauna

La fauna que es descriu està associada sobretot a l'ambient agrícola:

Rèptils, com el llargardaix ocel·lat (*Lacerta lepida*), la sargantana ibèrica (*Podarcis hispanica*), la sargantana de paret (*Podarcis muralis*) i la cua-llarga (*Psammmodromus algirus*), el vidriol (*Anguis fragilis*), la serp verda (*Malpolon monspessulanus*) i la serp blanca (*Elaphe scalaris*).

Mamífers, que en part són els propis dels ambients boscosos i que fan aparicions als conreus, com són el senglar (*Sus scrofa*), la geneta (*Genetta genetta*), el conill (*Oryctolagus cuniculus*), la llebre (*Lepus europaeus*), el teixó (*Meles meles*), la mustela (*Mustela nivalis*), i la guilla (*Vulpes vulpes*), que de dia es refugien als ambients menys accessibles i de nit són més actius. Els petits mamífers més comuns en ambients agrícoles són la rata negra (*Rattus rattus*), la rata comuna (*Rattus norvegicus*), aquesta última més lligada a ambients humans, el ratolí domèstic (*Mus musculus*), el talpó comú (*Microtus duodecimcostatus*) i l'eriçó fosc (*Erinaceus europaeus*).

Ocells: en ambients agrícoles hi trobem les espècies més comunes i típiques d'ambients oberts com la garsa (*Pica pica*), el pardal comú (*Passer domesticus*), el pardal xarrec (*Passer montanus*) l'oreneta vulgar (*Hirundo rustica*), el falciot (*Apus apus*), el verdu (Carduelis chloris), l'estornell vulgar (*Sturnus vulgaris*), la perdiu (*Alectoris rufa*), la guatlla (*Coturnix coturnix*), el puput (*Upupa epops*), el gafarró (*Serinus serinus*), la cadenera (*Carduelis carduelis*), el passarell (*Carduelis cannabina*) i altres passeiformes. També hi podem trobar la cogullada vulgar (*Galerida cristata*), el cotoliu (*Lullula arborea*), el pinsà (*Fringilla coelebs*) i pel que fa a rapinyaires hi trobaríem l'esparver vulgar (*Accipiter nisus*), el xoriguer (*Falco tinnunculus*), l'aligot (*Buteo buteo*), l'àguila marcenca (*Circaetus gallicus*), el mussol (*Athene noctua*), el Xot (*Otus scops*) i l'òliva (*Tyto alba*), entre els més representatius.

Les espècies que es podrien trobar al municipi de Bàscara i que són catalogades com espècies d'interès comunitari (annex II de la Directiva 92/43 CEE, annex II de la Directiva 97/62/CEE i annex I de la Directiva 79/409 CEE, són:

- Martinet de nit (*Nycticorax nycticorax*)
- Blauet (*Alcedo atthis*)
- Diferents espècies de Quiròpters totes elles protegides tant a nivell de les directives europees, com pel Real Decret 439/1990, de 30 de març, dins l'Estat Espanyol i per la llei de protecció dels animals (Llei 3/1988, de 4 de març), i l'Ordre de 23 de novembre de 1994 per la qual s'amplia la llista d'animals protegits.

Les espècies que es podrien trobar al municipi de Bàscara i considerades amenaçades a Catalunya (en perill, rares o vulnerables) o amb algun tipus de protecció especial i no incloses a les directives europees són:

- Llangardaix ocel·lat (*Lacerta lepida*).
- Teixò (*Meles meles*)
- Rat-buf (*Arvicola sapidus*)
- Anguila (*Anguilla anguilla*)

- Bagra (*Leuciscus cephalus*)
- Picot garser petit (*Picoides minor*)

6.1.9. Espais de protecció especial

6.1.9.1 Espais naturals de protecció especial.

El Pla Parcial objecte d'aquest estudi d'impacte **no afecta a espais naturals de protecció especial.**

Tal i com es pot observar en la figura adjunta dins el terme municipal de Bàscara no s'hi troba cap espai natural de protecció especial.

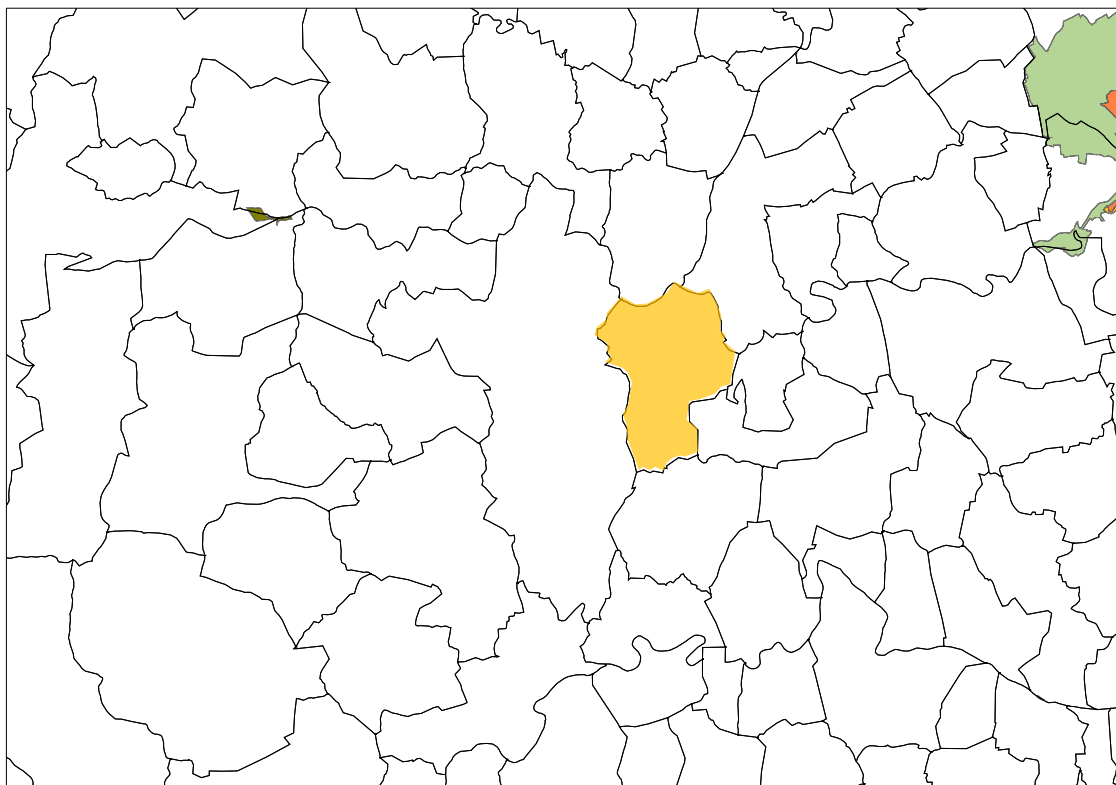

Figura 1. Espais Naturals de Protecció especial al T.M. de Bàscara. Cartografia del DMAH i programari MiraMon.

6.1.9.2 Espais inclosos al Pla d'Espais d'Interès Natural de Catalunya (PEIN)

El Pla Parcial objecte d'aquest estudi **no afecta a cap espai inclòs al Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN).**

Tal i com es pot observar en la figura adjunta dins el terme municipal de Bàscara no s'hi troba cap zona de Pla d'Espais d'Interès Natural.

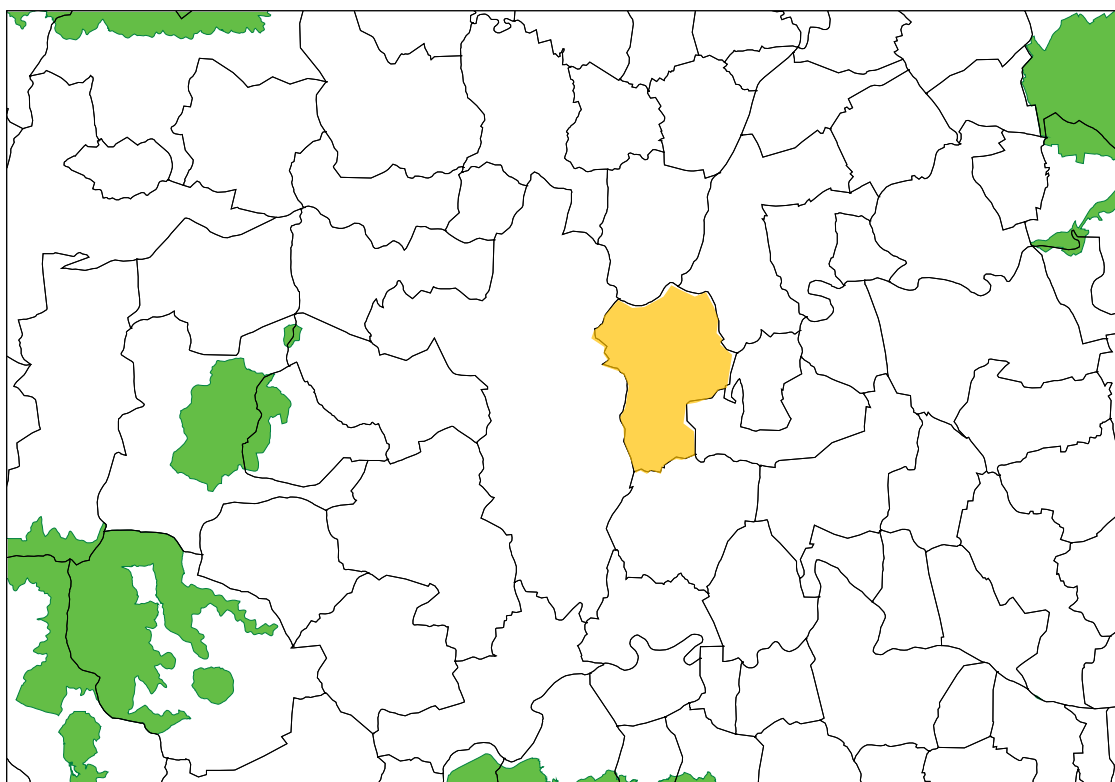

Figura 2. Espais d'Interès Natural (PEIN) al T.M. de Bàscara. Cartografia del DMAH i programari MiraMon.

6.1.9.3 Els hàbitats d'interès comunitari (directiva 92/43/CE) (HIC)

El Pla Parcial objecte d'aquest estudi **no afecta cap espai catalogat com a habitat d'interès comunitari.**

Els hàbitats naturals d'interès comunitari més propers a la zona objecte d'estudi són:

Codi: 9540
Nom: Pinedes mediterrànies
És prioritari ?: No prioritari

Codi: 9340
Nom: Alzinars i carrascars
És prioritari ?: No prioritari

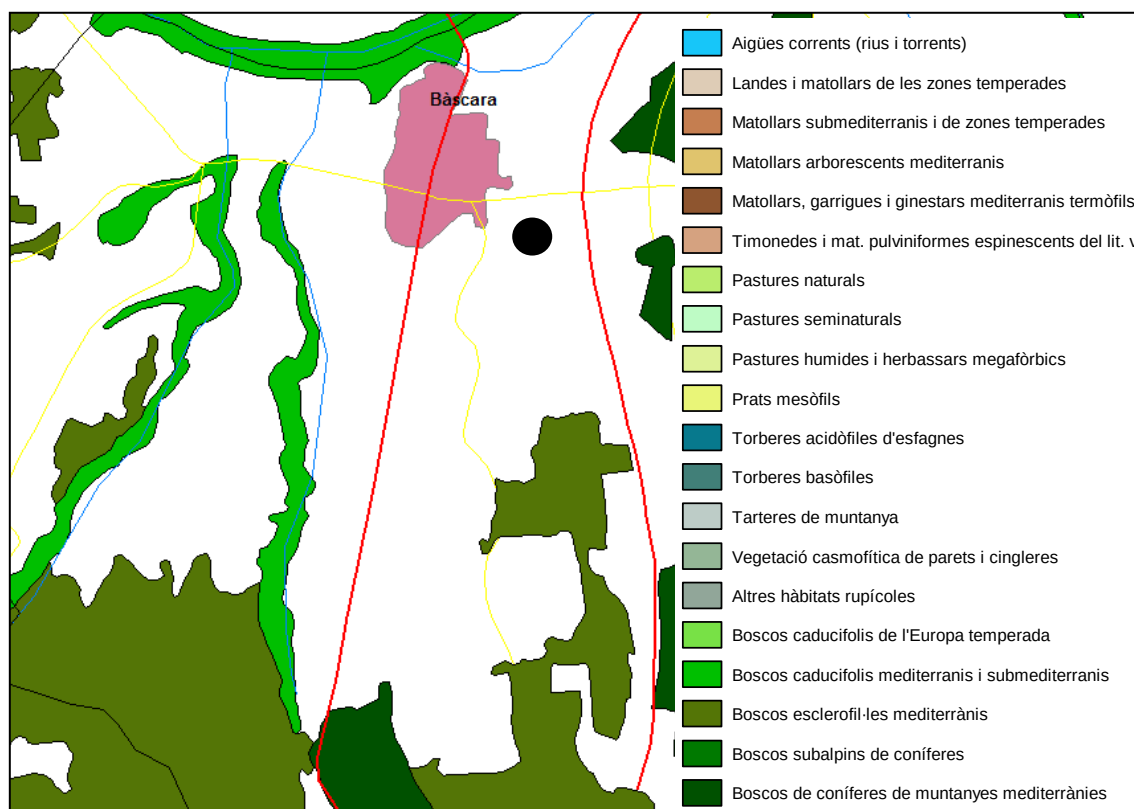

Figura 3. Hàbitats d'Interès Comunitari al T.M. de Bàscara. Cartografia del DMAH i programari MiraMon.

6.1.9.4 La Xarxa Natura 2000.

Tal i com es pot observar en la figura adjunta dins el terme municipal de Bàscara, la zona de Riu Fluvià és una zona inclosa com a Xarxa Natura i com a Lloc d'Importància Comunitària (LIC), d'acord amb la Directiva 92/43/CEE.

El Pla Parcial objecte d'aquest estudi **no afecta cap espai inclòs en la Xarxa Natura 2000.**

Mod. A-001.-Informe Ambiental Preliminar_Pla Parcial sector SUD B3_Bàscara

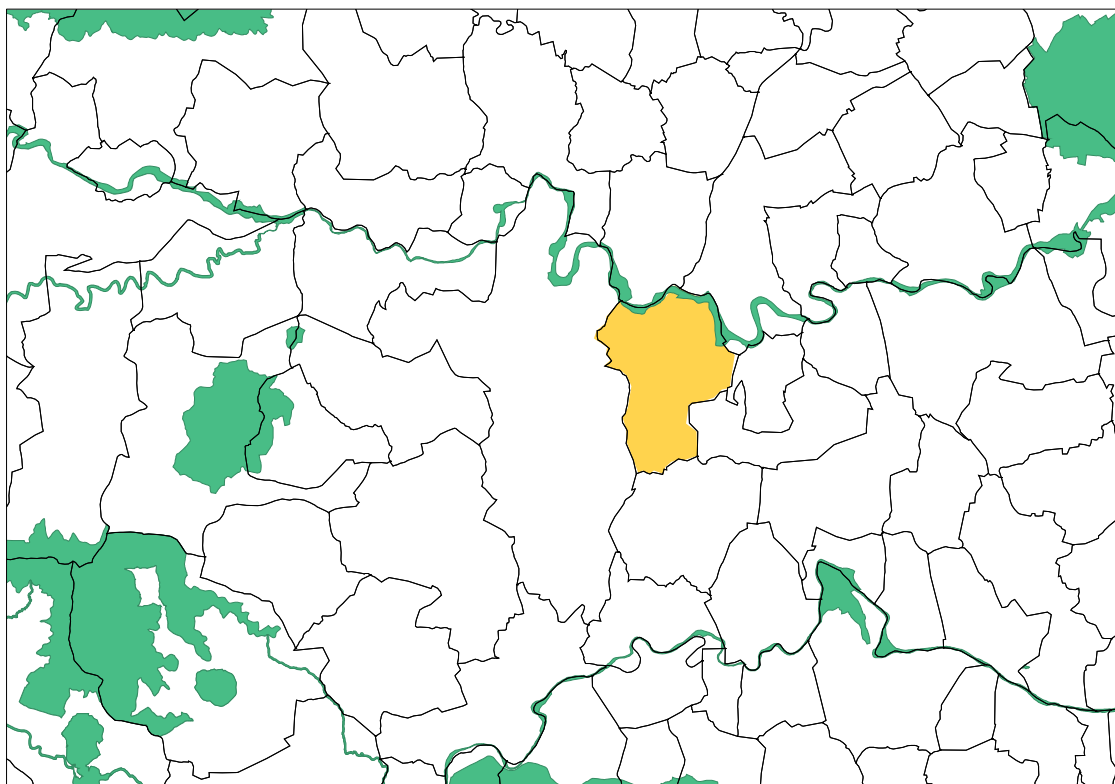

Figura 4. Xarxa Natura 2000 al T.M. de Bàscara. Cartografia del DMAH i programari MiraMon.

6.1.9.5 Espais per a la protecció de la fauna: Reserves naturals de fauna salvatge.

Al terme municipal de Bàscara no existeixen zones declarades com a Reserves naturals de fauna salvatge.

Relació de les reserves naturals de fauna salvatge actualment existents:

Nom	Terme Municipal	Comarca	Superf. (ha)	Legislació	Espècies per a les que es va declarar
Sant Llorenç de Montgai	Camarasa	Noguera	468	O 17/10/90 DOGC 1366	Aus aquàtiques
	Os de Balaguer				
Utxesa	Torres de Segre	Segrià	280,5	O 23/10/90 DOGC 1366	Aus aquàtiques
	Sarroca de Lleida				
Estació biològica El Canal Vell	Deltebre	Baix Ebre	17,19	O 3/1/91 DOGC 1396	Aus aquàtiques
La Punta del Fangar	Deltebre	Baix Ebre	500	O 7/7/92 DOGC 1628	Aus aquàtiques
Illa de Fluvià	Sant Ferriol	Garrotxa	37	O 19/5/92 DOGC 1606 DOGC 1688, pàg. 7581	Aus aquàtiques
	Maià de Montcal				
	Serinyà				
La Llacuna de la Tancada	Amposta	Montsià	312	O 9/9/92 DOGC 1649	Aus aquàtiques
Illa de Sant Antoni	Deltebre	Baix Ebre	170	O 31/07/95 DOGC 2086	Aus aquàtiques
Ribera d'Ebre a Flix	Flix	Ribera d'Ebre	203,86	O 25/10/95 DOGC 2126	Aus aquàtiques
				O 18/12/95 DOGC 2148	
Illes de l'Ebre	Tortosa	Baix Ebre	98,75	O 10/11/95 DOGC 2130	Aus aquàtiques
	Miravet				
	Móra la Nova				
	Móra d'Ebre	Ribera d'Ebre			
Estanys de la Jonquera	La Jonquera	Alt Empordà	68,5	O 23/01/96 DOGC 2166	Aus aquàtiques
Torrent del Pi	Ametlla de Mar	Baix Ebre	2,65	O 10/05/96 DOGC 2211	Peixos
Illa de Canet	La Tallada d'Empordà	Alt Empordà	0,7	O 17/09/96 DOGC 2264	Aus aquàtiques
Desembocadura del riu Gaià	Tarragona	Tarragonès	5	O 07/06/95 DOGC 2065	Aus aquàtiques

Taula 1. Reserves naturals de fauna salvatge existents a Catalunya.

6.1.9.6 Pla de Recuperació del Trençalòs

El terme municipal de Bàscara **NO es troba inclòs dins del Pla de Recuperació del Trençalòs**, d'acord amb el Decret 282/1994, de 29 de setembre, pel qual s'aprova el Pla de recuperació del trençalòs a Catalunya.

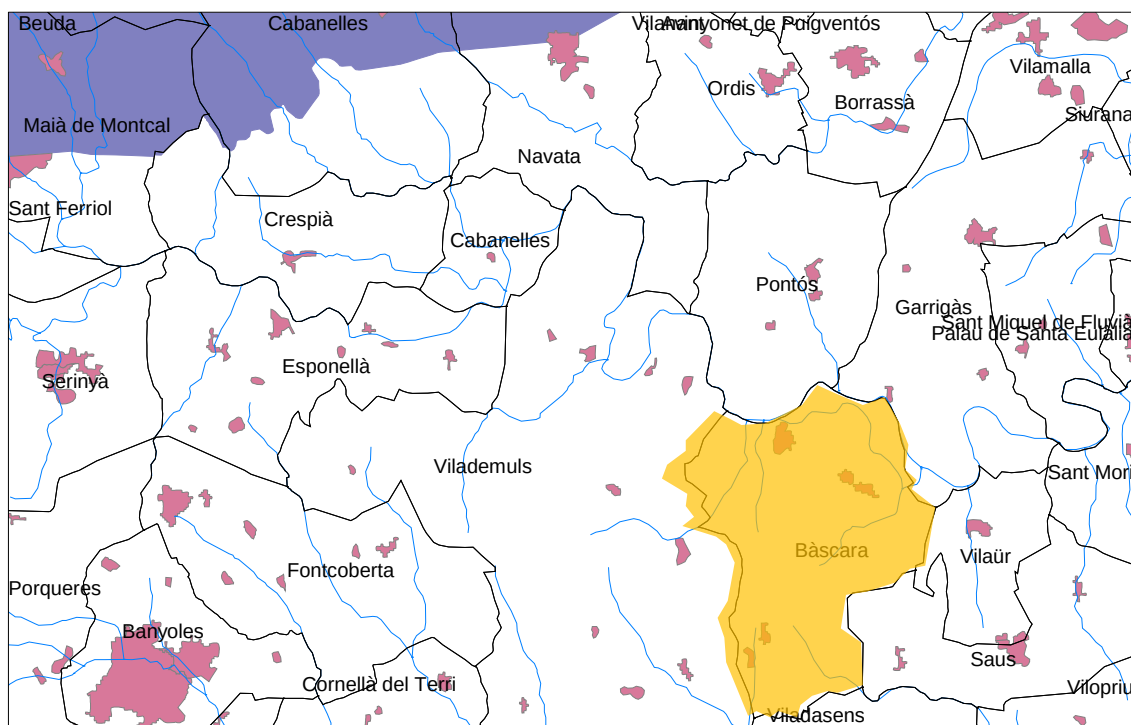

Figura 5. Pla de Recuperació del Trençalòs al T.M. de Bàscara. Cartografia del DMAH i programari MiraMon.

6.1.9.7 Zona qualificada com a vulnerable per contaminació de nitrats

El municipi de Bàscara es troba inclòs dins de l'àrea qualificada com a zona vulnerable per contaminació de nitrats, d'acord amb el Decret 283/1998, de 21 d'octubre, de designació de les zones vulnerables en relació amb la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries.

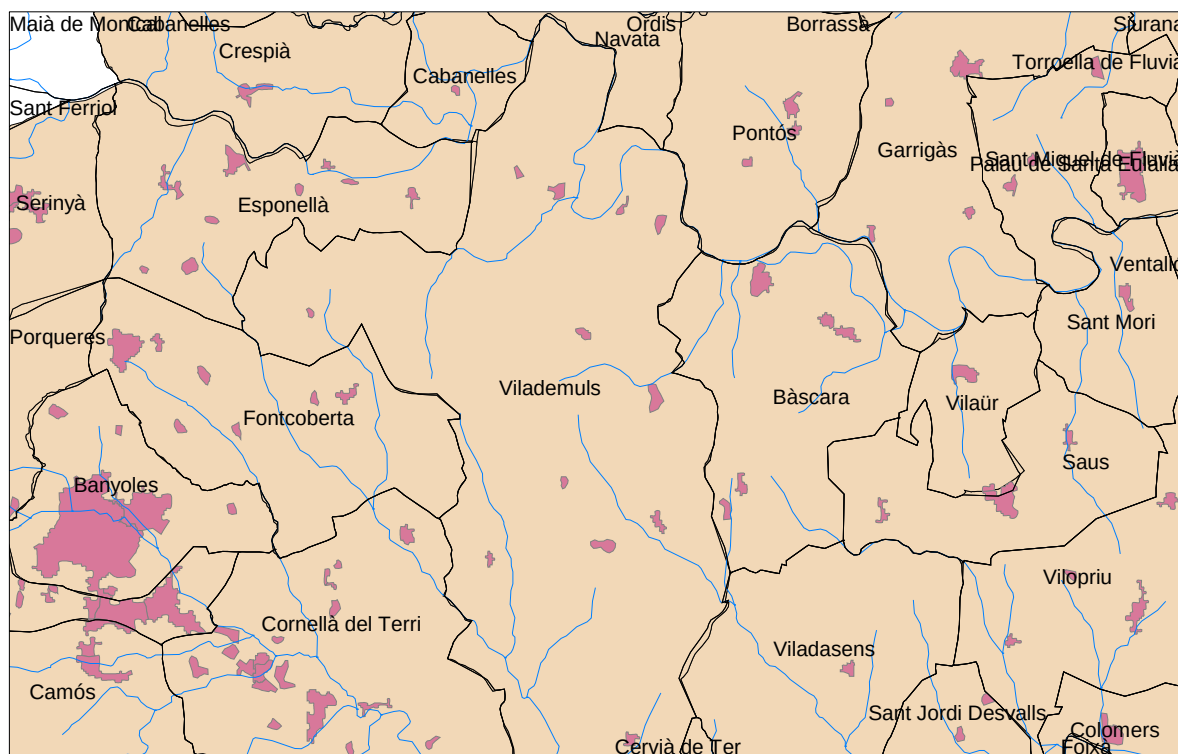

Figura 6. Zones vulnerables per contaminació de Nitrats al T.M. de Bàscara. Cartografia del DMAH i programari MiraMon.

6.1.9.8 Zones Humides

Dins el terme municipal de Bàscara **NO existeixen àrees incloses dins de l'Inventari de Zones Humides de Catalunya.**

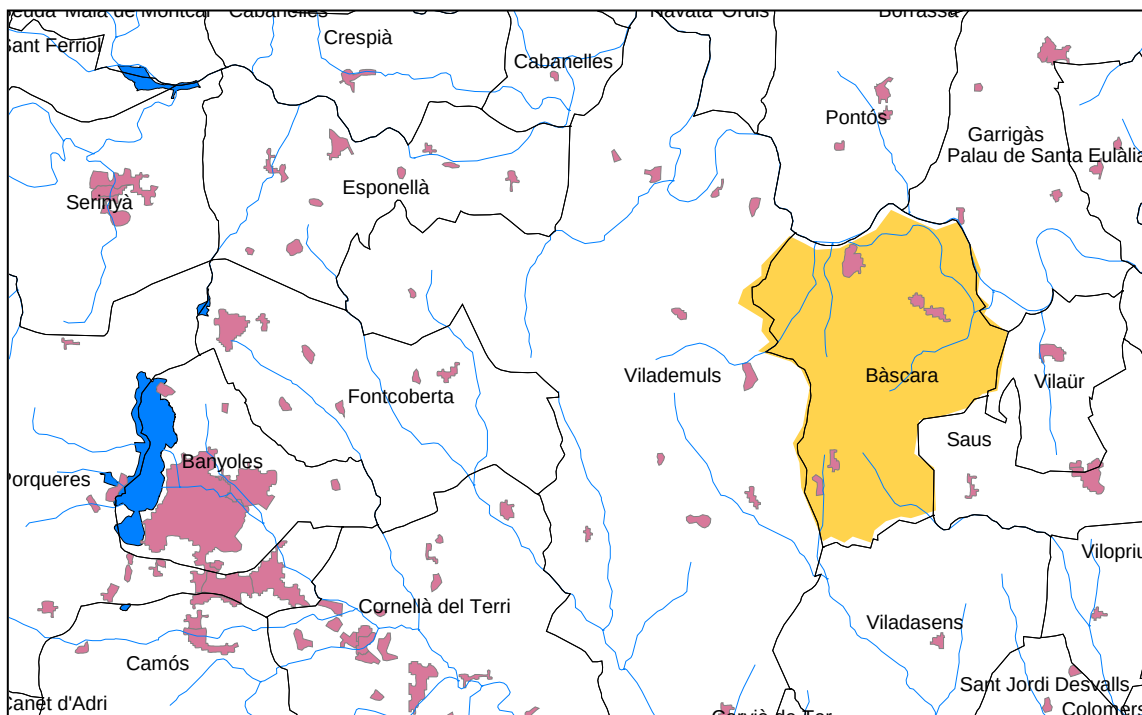

Figura 7. Zones Humides al T.M. de Bàscara. Cartografia del DMAH i programari MiraMon.

6.1.9.10 Inventari d'Espais d'Interès Geològic de Catalunya

Dins del terme municipal de Bàscara **NO** existeix cap àrea inclosa dins **l'Inventari d'Espais d'Interès Geològic de Catalunya.**

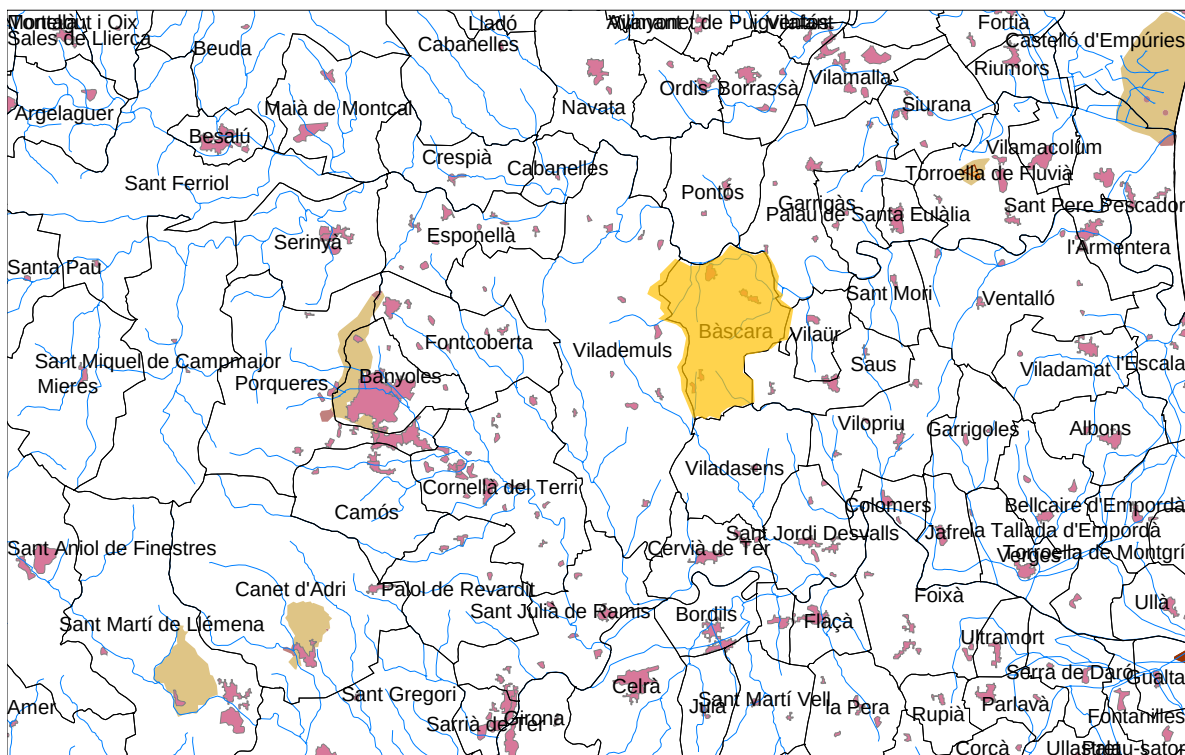

Figura 9. Espais d'Interès Geològic al T.M. de Bàscara. Cartografia del DMAH i programari MiraMon.

6.1.10. ***Biodiversitat territorial, permeabilitat ecològica i patrimoni natural***

El deteriorament i la fragmentació dels hàbitats representen dues de les principals causes de la pèrdua de biodiversitat de les comunitats florístiques i, especialment, faunístiques. Moltes tesselles paisatgístiques corren perill d'insularització i subsegüent pèrdua de funcionalitat. Cal prendre mesures per a garantir la connectivitat entre totes les unitats del sistema territorial.

Un corredor biològic és un hàbitat predominantment linear d'amplada modesta que permet la circulació d'individus entre dues tesselles del mosaic territorial. Per extensió, és també un hàbitat linear que connecta dos hàbitats disjunts o ecosistemes fragmentats per tal d'assegurar els fluxos genètics entre les poblacions connectades i fer possibles les redistribucions demogràfiques que la dimensió de cada hàbitat o ecosistema per separat no permetria.

La transposició del corredor biològic a un àmbit escalar superior condueix al connector ecològic, que és un conjunt d'hàbitats de geometria diversa i força ampla en totes les seccions del seu desenvolupament (quilomètrica). El connector ecològic ha de garantir la continuïtat territorial entre dos complexos ecosistèmics grans. A les funcions purament connectives s'afegeix les d'autèntica prolongació dels ecosistemes que uneix, de manera que els organismes hi poden residir, ultra circular-hi.

Els cursos d'aigua tenen un paper molt important a l'hora d'afavorir la connectivitat entre territoris o dins d'un territori fragmentat. Entre els cursos d'aigua del municipi mereix una importància especial el cas del Fluvià. Aquest curs és un connector a un nivell superior al local i comarcal, i és el principal eix de connexió entre les comarques de la Garrotxa, el Pla de l'Estany i l'Alt Empordà. Alhora, és el corredor biològic que uneix territoris de vàlua ambiental protegits per la legislació catalana (Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa, espai del PEIN *Estany de Banyoles* i Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà).

Uns altres ambients importants en el municipi com a connectors són els marges dels camps, i altres rieres i recs, els quals disminueixen els efectes de la fragmentació existent entre les àrees forestals del municipi.

6.1.11. Qualitat paisatge i usos del sòl

Comparant els usos del sòl a finals de la dècada dels 70 (MINISTERIO DE AGRICULTURA, PESCA Y ALIMENTACION, 1989) no existeixen diferències significatives en els usos del sòl d'aquella època respecte als actuals. El territori forestal estava ocupat per pinedes i les pastures i les brolles tenien una presència molt minsa, mentre que la major part era terreny agrícola.

Mod. A-001.-Informe Ambiental Preliminar_Pla Parcial sector SUD B3_Bàscara

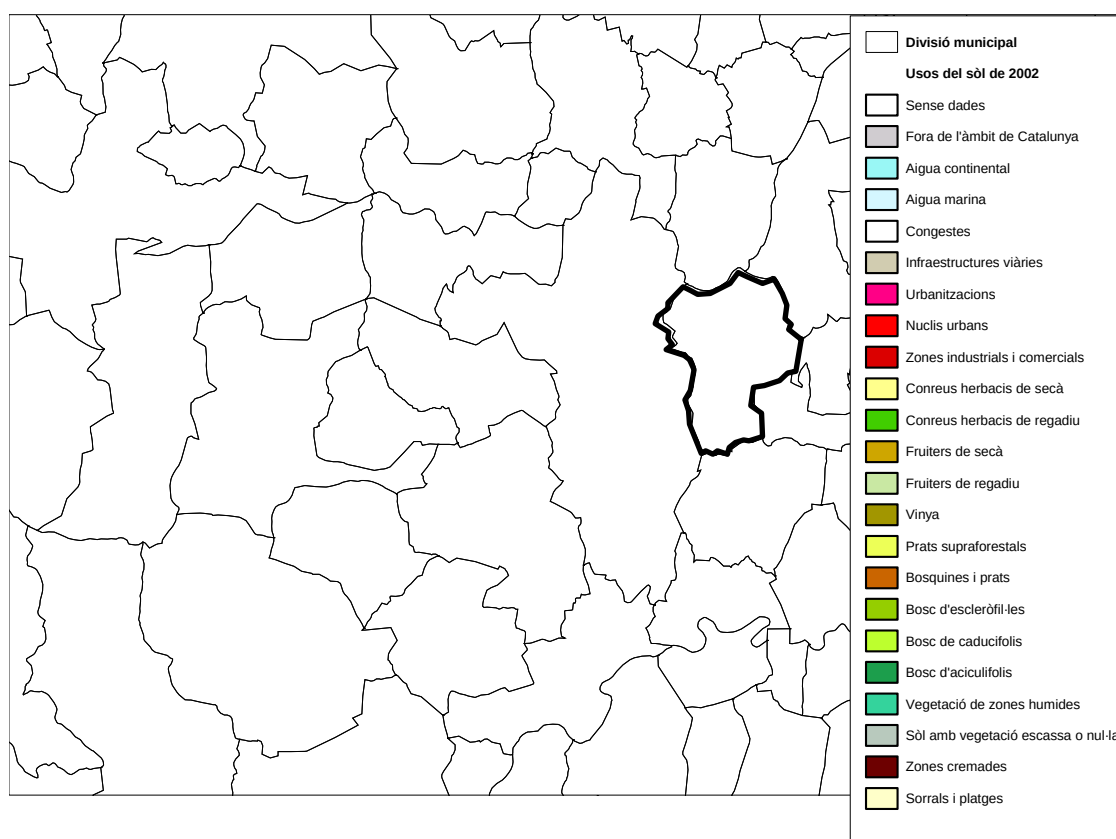

Figura 10. Classificació dels usos del sòl a Catalunya 2002. Font : Bases format Miramon

Hom pot parlar, doncs, no tant de canvis en la proporció de terrenys agrícoles i forestals, sinó de l'ús d'aquests últims, que han sofert un abandonament tant pel que fa al seu aprofitament silvícola com ramader. En ambdós casos la conseqüència ha estat la ràpida recuperació de l'alzinar dins de les pinedes preexistents.

Les clapes de bosc i les superfícies de conreus i espais oberts conformen un paisatge tacat en mosaic, en el qual, en termes generals, els boscos ocupen els turons i els conreus les zones més baixes. A això s'uneixen els corredors de vegetació, normalment arbòria, que ressegueixen els cursos d'aigua i van relligant les taques del mosaic.

Valoració global de l'estat de conservació dels sistemes naturals

Una de les característiques més destacables del paisatge del municipi de Bàscara és l'equilibrada combinació entre els terrenys agrícoles i els forestals, que es manifesta sota l'aspecte d'un mosaic de boscos i camps, separats per vorades i marges ben constituïts. Així mateix, la superfície ocupada per cadascuna de les taques de bosc és suficientment gran per conservar la dinàmica pròpia d'aquests ambients, evitant que esdevinguin retalls residuals fortament alterats.

L'ocupació humana del territori contribueix també a preservar aquest equilibri, gràcies a l'absència de grans nuclis de població i al manteniment del poblament rural. Una excessiva transformació de cases i masos en segones residències podria provocar problemes en el manteniment d'aquest paisatge, ja que porta associat l'abandó dels usos tradicionals, principalment agrícoles.

Un cas especial el constitueixen les plantes al·lòctones, és a dir aquelles procedents d'altres àrees geogràfiques introduïdes de forma voluntària o involuntària i que actualment es troben naturalitzades. Tot i que no sembla que tinguin molta importància en el paisatge, són especialment sensibles a aquests processos de substitució els cursos fluvials on, de forma general, existeixen plantes que colonitzen els sediments rics en nutrients que apareixen durant els períodes d'estiatge. En serien exemples: el bident frondós (*Bidens frondosa*), la nyàmara (*Helianthus tuberosus*) o el morritort de Virgínia (*Lepidium virginicum*).

A nivell forestal caldria tenir en compte algunes espècies arbòries com l'escàcia (*Robinia pseudoacacia*) que poden colonitzar els boscos de ribera alterats i substituir les espècies pròpies del país.

Segons estudis ambientals realitzats en el municipi es va arribar a la conclusió que en termes generals, el bon estat del medi natural del municipi i l'escassetat de problemes en relació a això són percebuts també per la població.

6.1.12. Qualitat ambient atmosfèric

Pel que fa a l'ambient atmosfèric, la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica, del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, disposa d'un de punt proper, Agullana.

Tot i no disposar de dades analítiques que ho demostrin, val a dir, que la qualitat de l'aire de la zona és excel·lent, donat que no existeixen emissions significants a l'atmosfera de cap tipus, per la qual cosa, la capacitat del territori, referida a l'emissió de contaminants a l'atmosfera, és molt alta.

La zona de qualitat de l'aire que engloba l'activitat és la zona 8: Comarques de Girona.

S'ha delimitat a partir de les condicions de dispersió i dels valors d'ozó mesurats a les estacions de fons. Les àrees rurals presenten la major part del seu territori, atès que menys del 20% dels municipis poden presentar àrees urbana. Els nuclis urbans existents són de grandària mitjana i petita.

Hi ha una important coberta vegetal i precipitacions bastants freqüents, la qual cosa afavoreix el rentatge de l'atmosfera i minimitza la resuspensió de partícules. És una zona interior amb terreny muntanyós, que inclou les conques mitjanes de la Tordera, el Ter i el Fluvià.

Condicions de dispersió: És una zona interior que es veu afectada per la brisa canalitzada per les valls dels diferents rius. Hi ha una pluviositat bastant elevada.

Emissions:

Nivells baixos d'emissions difuses provinents de les d'activitats domèstiques i del trànsit urbà. Respecte a la IMD de les vies interurbanes es caracteritza per ser arreu superior a 2000 vehicles per dia. Existeixen trams amb trànsit moderat i intens. Hi ha focus industrials aïllats (indústria química a la vall de la Tordera, material de construcció...). Més del 75% dels municipis d'aquesta zona estan lliures d'àrees industrials.

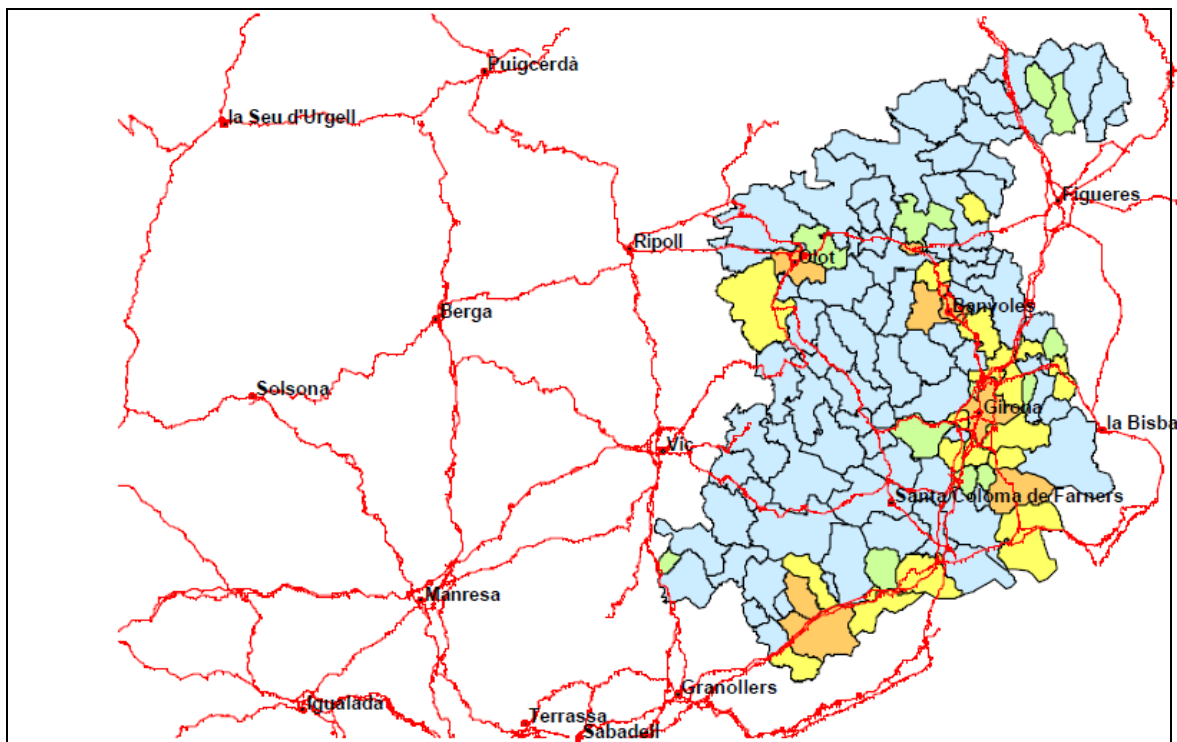

Figura 11. Caracterització de les emissions de la zona 8, Comarques de Girona.

Nivells d'immissió: Les estacions actuals estan orientades al trànsit i a la indústria. Es disposa de valors de fons de diverses estacions d'ozó. Els valors obtinguts d'aquest contaminant es diferencien dels valors existents en les zones del seu entorn.

6.1.13. Contaminació acústica

Per les seves característiques urbanístiques, viàries, de poblament i d'activitats econòmiques, Bàscara no presenta una problemàtica rellevant pel que fa a l'ambient acústic, tot i que no es tracta, en absolut d'un municipi amb baix nivells d'immissió per sorolls. La font generadora de soroll més important és constituïda per la xarxa viària principal, i en concret per la N-II, que travessa el nuclis de Bàscara i l'autopista AP-7. Aquestes vies suporten una intensitat de trànsit important i en algun cas un percentatge de vehicles pesats notable.

No obstant, respecte al tema de la contaminació acústica segons la Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica; el Decret 176/2009, de 10 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica i se n'adapten els annexos i el Decret 245/2005, de 8 de novembre, pel qual es fixen els criteris per a l'elaboració dels mapes de capacitat acústica; l'Ajuntament ja ha elaborat i modificat els plànols de contaminació acústica del municipi i està pendent de rebre l'aprovació definitiva.

Es preveu que el Tren de Gran Velocitat (TGV) circuli pel municipi. L'estudi sobre els impactes d'aquest mitjà de transport realitzats per PAISATGES, GEOSERVEI & UNIVERSITAT DE GIRONA (1998) indica diversos punts en que el soroll del tren en el moment del seu pas pot arribar a ser molest, tot i que considera que es tracta d'un impacte compatible o moderat. En diferents indrets recomana instal·lar pantalles acústiques. En alguns trams on l'impacte sonor es combina amb altres impactes, es recomana la construcció de falsos túnels.

6.2. Matriu de Riscos ambientals

6.2.1. Àrees de risc per a la seguretat de les persones.

Segons se n'extreu del mapa de Protecció Civil de Catalunya, els riscos per a les persones presents en el terme municipal de Bàscara són el risc d'incendis forestals, el risc d'inundacions, el risc sísmic i el risc de transport de mercaderies perilloses (AP-7; flux molt important) .

Segons dades del mapa de protecció civil, el municipi de Bàscara disposa del pla d'actuació municipal per a risc d'incendis forestals (PAM INFOCAT) i del pla d'actuació municipal per a risc sísmics, i ambdós es troven homologats. No obstant, el municipi de Bàscara no disposa de l'homologació del pla d'actuació municipal per a risc d'inundacions.

6.2.1.1. Risc d'incendis

Malgrat que el risc d'incendi sota condicions mediterrànies és sempre elevat, el municipi de Bàscara disposa d'un paisatge que afavoreix un fet tan important com és poder controlar l'extensió del foc. És per això que cal aprofitar els espais agrícoles com a veritables tallafocs, tot llaurant els rostolls com més aviat millor. Paral·lelament cal avaluar el risc derivat de l'explotació del bosc a causa d'una excessiva presència de brancatge.

El municipi de Bàscara està obligat i disposa del manual d'actuació per a incendis forestal (INFOCAT) homologat per la Comissió de Protecció Civil de la Generalitat de Catalunya.

6.2.1.2. Risc d'inundacions

El municipi de Bàscara està classificat segons el risc d'inundacions pel Pla INUNCAT com a risc moderat. No obstant, tot i ser d'obligat compliment la disposició del pla, el municipi no disposa del manual d'actuacions per a inundacions (INUNCAT) homologat per la Comissió de Protecció Civil de la Generalitat de Catalunya.

El terme municipal de Bàscara presenta dos punts d'actuació prioritària (anteriorment punts negres), referent a estructures de protecció per a inundacions.

L'àmbit del Pla Parcial objecte d'aquest estudi no es troba dins de cap tipus de zona inundable (T500, T100 i T50).

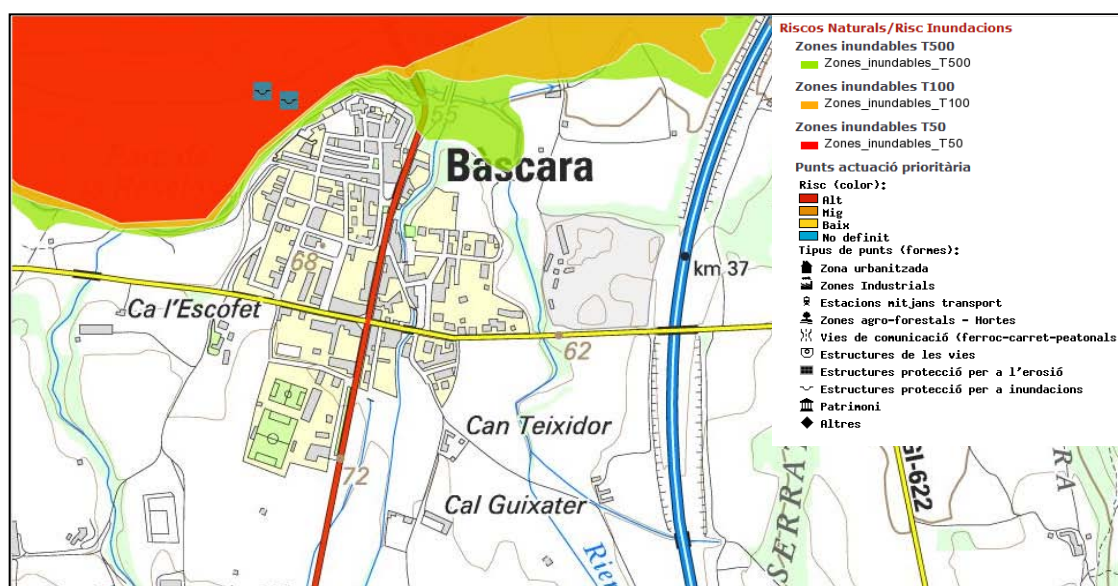

Figura 13. Delimitació de les zones inundables i zones d'actuació prioritària. Mapa de protecció civil de Catalunya.

6.2.1.3. Risc per inestabilitat de vessants

Es tracta del risc causat pels esllavissaments, caigudes, desprendiments o moviments de masses de terra i rocam. Aquests moviments són probables en turons o cingleres.

Ateses les característiques del terme municipal, el risc per inestabilitat de vessants és baix.

6.2.1.4. Risc de sismes

Tota l'àrea del municipi es veu afectada en conjunt per a activitats sísmiques, de manera que disposa del manual d'actuació per a emergències sísmiques (SISMICAT) homologat per la Comissió de Protecció civil de la Generalitat de Catalunya.

6.2.1.5. Risc de nevades

El municipi de Bàscara està considerat segons el Pla Neucat com a municipi que recomanat a l'elaboració del pla d'actuació municipal PAM NEUCAT; no obstant es disposa del manual d'actuacions per a nevades homologat per a la Comissió de protecció civil de la Generalitat de Catalunya però en situació de caducitat.

6.2.1.6. Risc de contaminació dels aqüífers per nitrats

La contaminació de les aigües per nitrats procedents de les dejeccions ramaderes ha esdevingut un problema mediambiental greu en molts municipis ramaders de Catalunya.

En aquest sentit, des de la Generalitat de Catalunya, es va aprovar el Decret 283/1998, de 21 d'octubre, de designació de zones vulnerables en relació amb la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries, aplicant el Reial Decret 261/1996, de 16 de febrer, pel qual es transposa a l'ordenament jurídic espanyol, la Directiva 91/676/CEE de la Unió Europea.

El Decret 283/1998 designa les zones vulnerables per a contaminació de nitrats procedents de les dejeccions ramaderes.

El municipi de Bàscara es troba inclòs dins d'una zona declarada com a vulnerable a la contaminació de nitrats per fonts agràries.

6.2.1.7. Risc d'accidents per transport de mercaderies perilloses

El municipi de Bàscara disposa de l'AP-7, considerada pel Pla de Protecció Civil de Catalunya com una via amb un fluxe molt important. No obstant això, el municipi no disposa del Pla d'actuació municipal per als riscos per transport de mercaderies perilloses (TRANSCAT).

6.2.1.8. Riscos tecnològics, d'activitats i instal·lacions.

Segons la Base de Dades del Departament de Territori i Sostenibilitat, i en relació amb el Cens d'Activitats de l'Ajuntament de Bàscara dins del terme municipal no s'han detectat indústries amb un potencial de contaminació elevat.

6.3. Usos Actuals

La finca sotmesa a aquest Pla Parcial Urbanístic, ubicada en el paratge Camp d'en Met de la Neus, al costat del nucli urbà de Bàscara, i limitada pel mateix nucli urbà, la carretera GI-622, el camí del Ral i la riera de Colomers, són, com el nom del paratge indica, terrenys de cultiu herbaci.

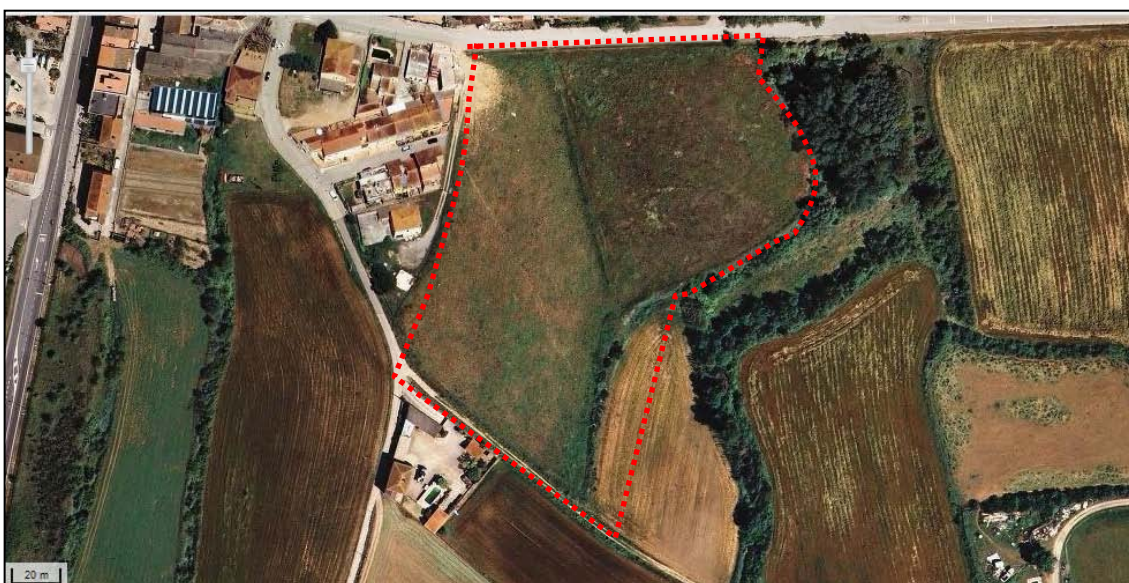

Figura 14. Imatge aèria de la zona afectada per aquest Pla Parcial.

6.4. Visuals

Les visuals principals de la zona afectada pel desenvolupament del Pla Parcial del sector SUD B3 "Bàscara carretera de Calabuig" són les següents:

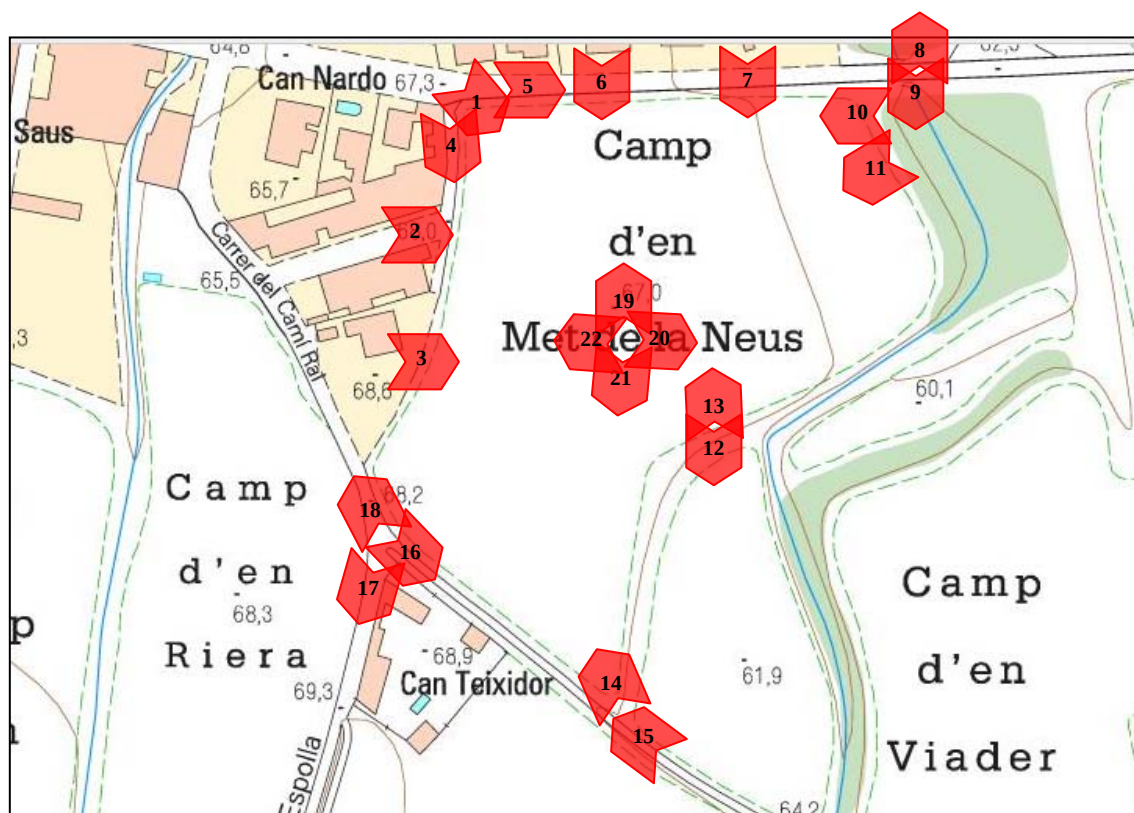

Figura 15. Posicionament de les visuals fotogràfiques de l'àrea afectada per aquest Pla Parcial.

Figura 16. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 1.

Figura 17. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 2.

Figura 18. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 3.

Figura 19. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 4.

Figura 20. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 5.

Figura 21. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 6.

Figura 22. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 7.

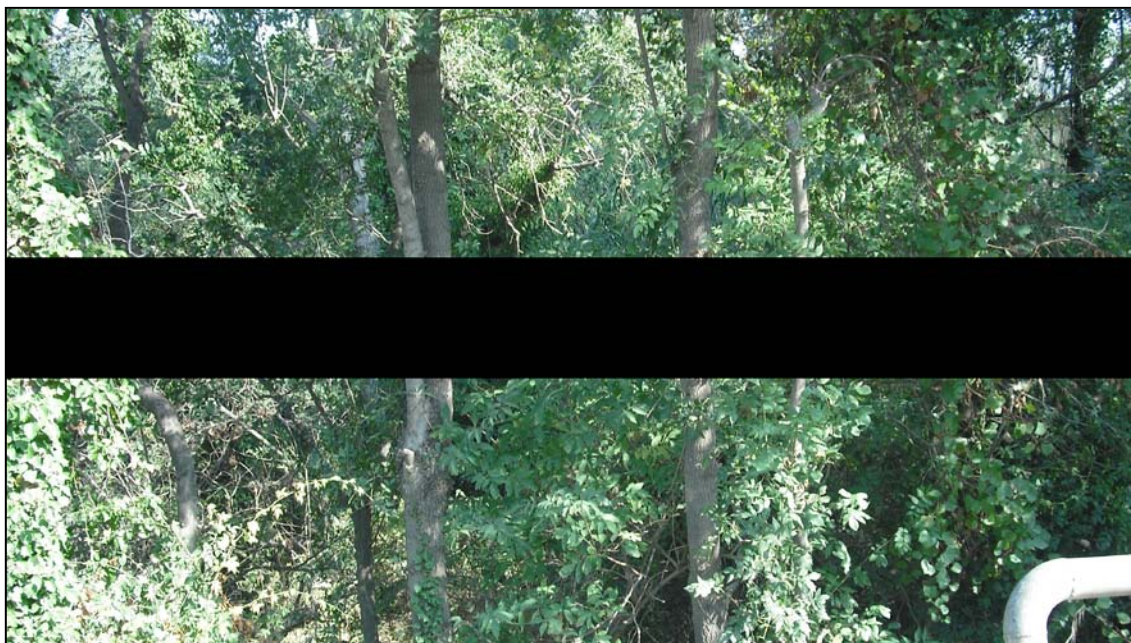

Figura 23. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 8.

Figura 24. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 9.

Figura 25. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 10.

Figura 26. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 11.

Figura 27. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 12.

Figura 28. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 13.

Figura 29. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 14.

Figura 30. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 15.

Figura 31. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 16.

Figura 32. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 17.

Figura 33. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 18.

Figura 34. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 19.

Figura 35. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 20.

Figura 36. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 21.

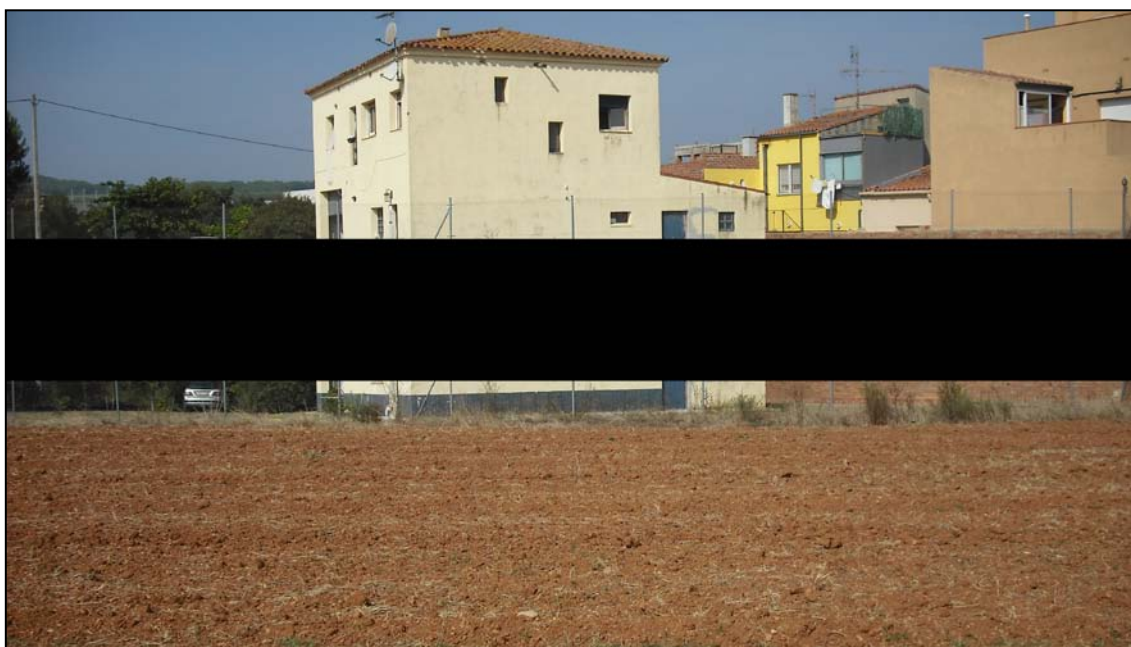

Figura 37. Visual fotogràfica des de la ubicació: punt 22.

7. DESCRIPCIÓ DELS OBJECTIUS I ALTRES MESURES DE PROTECCIÓ AMBIENTALS PREVISTES EN EL PLANEJAMENT GENERAL O ALTRES PLANS APLICABLES

7.1. Àmbit internacional i comunitari

- Directiva d'Hàbitats que deu el seu nom a la Directiva 92/43/CEE, de 21 de maig, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i la flora silvestres. Aquesta Directiva va ser aprovada l'any 1992 pel Consell de les Comunitats Europees, que, posteriorment van aprovar la Directiva 97/62/CE, de 27 d'octubre, que bàsicament consisteix en una millora, modificació i substitució dels annexos I i II de la Directiva d'Hàbitats.

Bàscara presenta diferents hàbitats considerats d'interès comunitari per la Directiva com les Bosquines i matollars meridionals de rambles, rieres i llocs humits, Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera, Pinedes mediterrànies, Alzinars i carrascars.

- La Directiva d'Hàbitats anterior i la Directiva 79/409/CEE de la conservació de les aus silvestres cataloguen una sèrie d'espais com a Llocs d'Interès Comunitari (LIC) i Zones d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA). Aquests espais conjuntament s'inclouen com a Xarxa Natura 2000. Aquestes dues directives donen compliment al Conveni de la conservació de la vida silvestre i del medi natural d'Europa celebrat a Berna al 1979.
- Conveni de Rio sobre la Diversitat Biològica, signat a Rio de Janeiro el 1992, que cal destacar-lo a nivell internacional.
- Conveni europeu del paisatge a nivell europeu (existeix des del 2000), pel que fa a la conservació del paisatge de Vilademuls, i que té com objectius promoure la protecció, gestió i ordenament dels paisatges. L'Estat Espanyol ha signat aquest conveni i Catalunya ha aprovat una llei cap a aquests mateixos objectius.

- Directiva 2000/60/CE en relació a l'aigua i la seva qualitat. Estableix el marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües. Aquesta directiva organitza la gestió de les aigües superficials, continentals, de transició, les aigües costaneres i subterrànies amb l'objectiu de prevenir i reduir la seva contaminació, fomentar el seu us sostenible, protegir el medi aquàtic, millorar la situació dels ecosistemes aquàtics i pal·liar els efectes de les inundacions i de les sequeres.

Des d'un punt de vista més global de protecció mediambiental, el 2001 es fixa a nivell europeu l'Estratègia de la Unió Europea per un desenvolupament sostenible que es centra en prioritzar objectius bàsics: limitar el canvi climàtic i incrementar l'ús d'energies netes, dur a terme una gestió responsable dels recursos naturals, millorar el sistema de transports (mobilitat sostenible), l'ordenació territorial i conservar la biodiversitat i impulsar-ne l'ús sostenible.

Entesa també com a contaminació atmosfèrica, la Directiva 2002/49/CE sobre avaluació i gestió del soroll ambiental cerca les fórmules per a reduir les molèsties acústiques generades per qualsevol emissor elaborant una cartografia d'exposició al soroll.

7.2. Àmbit estatal

- La Ley 4/1989 de "Conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestre" derogada per la Llei 42/2007 del "Patrimonio Natural y de la biodiversidad" que té com objectiu l'establiment de normes de protecció, conservació, restauració i millora dels recursos naturals i, en particular, les relatives als espais naturals i a la flora i fauna silvestres. A més, i concretant en les espècies vegetals i animals, el Real Decreto 439/1990 que regula el "Catálogo Nacional de especies amenazadas" dictamina exactament les espècies de flora i fauna catalogades com a Espècies en perill d'extinció i les Espècies amb interès especial.

- A nivell paisatgístic, l'Estat Espanyol ha elaborat "el Atlas de los Paisajes de España" que realitza per primera vegada una cartografia general i una anàlisi i valoració del conjunt dels paisatges espanyols que pot servir de marc per altres estudis del paisatge a escala regional i local.
- El Programa A.G.U.A. (Actuaciones para la Gestión y la Utilización del Agua) materialitza la reorientació de la política de l'aigua, mitjançant la explicació i difusió de las actuacions concretes dissenyades per garantir la disponibilitat i la qualitat de l'aigua en cada territori. A més, l'aigua és legislada pel Real Decreto 849/1986 que aprova el "Reglamento del Dominio Público Hidráulico" i el Real Decret legislatiu 1/2001 que aprova el text de la "Ley de Aguas".

L'Estat Espanyol, com estat membre de la Unió Europea, participa activament en el procés de negociació internacional, que es desenvolupa principalment a través de reunions anuals de les Parts de la Convenció Marc de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic i del Protocol de Kyoto.

La legislació espanyola que regula la emissió de soroll al medi correspon al Real Decreto 1513/2005 pel que es desenvolupa la Ley 37/2003 del soroll referent a la avaluació i gestió del soroll ambiental; el Real Decreto 1367/2007 amb el que es desenvolupa la Ley 37/2003 del soroll referent a la zonificació acústica, objectius de qualitat i emissions acústiques; i el Real Decreto 371/2007 pel que s'aprova el document bàsic del Código Técnico de la Edificación.

7.3. Àmbit català

A nivell urbanístic, les activitats establertes sobre sòl no urbanitzable a Vilademuls cal que es regeixin per la legislació urbanística existent. Actualment, aquesta queda determinada pel Decret legislatiu 1/2010 pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, pel Decret 305/2006 de 18 de juliol pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme i per les Normes Subsidiàries de Vilademuls, aprovades l'any 1992.

- La llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats. Per dirigir especialment a reduir les diferents formes de contaminació, fixar estàndards i nivells mínims de protecció, articular mesures correctives de l'impacte ambiental, utilitzar racionalment els recursos naturals, prevenir i controlar l'erosió i les activitats que alteren el règim atmosfèric i climàtic, i respectar els principis de preservació del medi. Deroga La Llei 3/1998, del 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental va establir a Catalunya el model de prevenció i control integrats de la contaminació instaurat per la Directiva 96/61/CE, del Consell, del 24 de setembre de 1996, de prevenció i control integrats de la contaminació (IPPC).
- Per altra banda, el Decret 21/2006 pel qual es regula l'adopció de criteris ambientals i d'ecoeficiència en els edificis amb l'objectiu d'incorporar paràmetres ambientals i d'ecoeficiència en els edificis públics i privats de nova construcció, els procedents de reconversió d'antiga edificació i els resultants d'obres de gran rehabilitació. Els paràmetres d'ecoeficiència que s'han de complir fan referència a quatre conceptes: aigua, energia, materials i sistemes constructius i residus.
- Pel que fa a l'aspecte concret de l'estalvi d'aigua, destaca el Decret 202/1998 pel qual s'estableixen mesures de foment per a l'estalvi d'aigua en determinats edificis i habitatges. En gran mesura la legislació específica existent en organització, control, ús,... dels recursos hídrics a Catalunya és derivada de la legislació estatal, la qual cedeix algunes de les competències a la Generalitat de Catalunya. Així, el Decret legislatiu 3/2003 és el que aprova el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.

La legislació catalana en l'àmbit referent a l'ambient atmosfèric, incloent-hi aspectes de contaminació acústica, lumínica i electromagnètica, es regula per la següent legislació bàsica:

- Llei 6/1996, de 18 de juny, de modificació de la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric.
- Ordre de 20 de juny de 1986 per la qual s'estableix l'estructura i el funcionament de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica.
- Decret 245/2005 pel qual es fixen els criteris per a l'elaboració dels mapes de capacitat acústica.
- Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica.
- Decret 82/2005 pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament de la Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn.

La legislació catalana en l'àmbit referent als residus es regula per les lleis i decrets següents:

- Decret 80/2002 regulador de les condicions per a la incineració de residus.
- Decret 161/2001 de modificació del Decret 201/1994 regulador dels Decret 93/1999 sobre procediments de gestió de residus.
- Decret 92/1999 de modificació del Decret 34/1996, de 9 de gener, pel qual s'aprova el Catàleg de residus de Catalunya.
- Llei 15/2003 de modificació de la Llei 6/1993, del 15 de juliol, reguladora dels residus.

Qualsevol activitat ha d'adoptar criteris de preservació de la qualitat i diversitat del paisatge.

Això és essencialment important en el cas de Bàscara ja que el seu paisatge és un dels seus principals valors. Així, Catalunya presenta la Llei 8/2005 de protecció, gestió i planificació del paisatge on es disposa que el planejament urbanístic ha de contemplar els Catàlegs de paisatge, les directius de paisatge i les directrius fixades en els Plans territorials parcials i Plans directors territorials.

El patrimoni natural de Bàscara, pel seu alt valor ecològic, paisatgístic i natural, cal que sigui protegit i, en la mesura que sigui possible, millorar-ne la seva qualitat. Així, la legislació catalana recull nombroses lleis cap a aquest objectiu.

Primerament, i directament relacionat amb el terme de Bàscara, cal destacar la Resolució MAH/534/2005 per la qual es fa públic l'Acord del Govern de 8 de febrer de 2005, pel qual es designen com a zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA) alguns dels espais proposats a la Xarxa Natura 2000 com a llocs d'importància comunitària (LIC). Part del terme municipal està inclòs en espais de la Xarxa Natura 2000.

En relació a la possible presència d'espècies de flora d'interès especial i/o protegides, el marc bàsic de protecció a Catalunya és la Llei 12/1985 d'Espais Naturals i el Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Pla d'Espais d'Interès Natural. Aquestes normatives permeten la protecció dels sistemes natural, a més de protegir espècies de flora en els espais d'interès natural. A més, el Decret 172/2008 de creació del Catàleg de flora de Catalunya esmenta les espècies protegides.

Finalment, i pel que fa al risc elevat d'incendis forestals al terme de Bàscara, cal destacar el Decret 206/2005 de modificació del Decret 64/1995 pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals, la Llei 5/2003 de mesures de prevenció d'incendis forestals en les urbanitzacions sense continuïtat immediata amb la trama urbana i el seu reglament aprovat pel Decret 123/2005 i el Decret 14/2005 pel qual s'avança l'aplicació de les mesures de prevenció d'incendis forestals.

Decret 82/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures. en matèria de protecció civil, que inclou, en tot cas, la regulació, la planificació i l'execució de les mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i també la direcció i la coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen els serveis de prevenció i extinció d'incendis

7.4. Àmbit local

Com ja s'ha esmentat anteriorment, el planejament general vigent al municipi de Bàscara és el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) de Bàscara, aprovat pel Ple Municipal de data 12/12/2008.

El document de Pla d'Ordenació Urbanística municipal de Bàscara es proposa donar compliment als següents objectius:

- Actualitzar la regulació urbanística del municipi de Bàscara, mitjançant el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, que ofereix un major grau de detall i precisió.
- Adequar i posar al dia les previsions del Planejament urbanístic de Bàscara sobre una cartografia digital actualitzada d'acord amb la realitat física del territori i la seva estructura.
- Adaptar el Planejament al nou marc legislatiu urbanístic així com al de la resta de legislació de les matèries sectorials amb incidència en el camp urbanístic.
- Establir les reserves i proteccions necessàries dirigides a adaptar les previsions de creixement a les circumstàncies de Bàscara i del mercat, prenent com a punt de partida la realitat actual i corregir les inadequades a les característiques del territori.
- Preveure un tractament del sòl no urbanitzable que asseguri un equilibri mediambiental, amb la protecció de les àrees de valor agrícola i natural i les de valor paisatgístic, d'acord amb les condicions del territori.

- Estructurar la xarxa viària del municipi que permeti un adequat accés a tot el terme municipal amb les condicions adequades.
- Garantir la protecció del sistema de comunicacions terrestres format pels camins rurals i del sistema hidrogràfic format pels recs, rieres i demás elements estructurals del territori.
- Proposar unes normes urbanístiques i ordenances que facilitin la seva aplicació, i incorporar zonificacions amb unes regulacions detallades i precises per a cada règim del sòl que millor s'adapti als seus objectius.
- Reservar els terrenys necessaris per a sistemes urbanístics: espais lliures, equipaments i vialitat al servei del municipi.
- Incloure els paràmetres necessaris que assegurin una correcta protecció i preservació de patrimoni arquitectònic, arqueològic i natural.
- Establir un programa de sòl apta per a constitució d'una oferta de sòl per habitatges socials que garanteixi l'accés de l'habitatge a la població.
- Formalitzar i potenciar un equipament de caràcter territorial al voltant del mon equí com a culminació de la tradició local.

Pel que fa a les **bases a adoptar en l'ordenació urbanística del Pla d'ordenació urbanística municipal de Bàscara**, es proposen els següents criteris:

Com a criteri general, el POUM preveu una implantació territorial amb caràcter sostenible, respectant les característiques intrínseques d'aquest municipi d'origen rural que concentra els assentaments humans en els nuclis de Bàscara, Calabuig i Orriols i allibera la resta del territori. Tot això sense perjudici del reconeixement que l'envejable localització geogràfica de Bàscara en un encreuament de camins li permet confirmar-se com el cap d'una àrea rural a qui oferir els serveis i equipaments necessaris, i del reconeixement que el horitzons del municipi ara s'orienten cap a l'explotació d'aquestes característiques des del vessant lúdic, turístic i esportiu.

Així mateix, en reconeixement d'aquesta tradició i per tal de garantir un creixement sostenible de la població, el POUM preserva les àrees de valor agrícola, natural, de valor paisatgístic i d'aquelles àrees on les edificacions poden suposar un risc ambiental i identifica les principals línies i àrees de paisatge amb la catalogació d'uns espais on qualsevol intervenció ha de garantir una qualitat i integració important.

Els criteris que regeixen la classificació del sòl urbanitzable responen als requeriments fixats pel marc urbanístic vigent. En el sòl urbanitzable, és on es preveu aplicar les necessitats de dotacions d'habitatges socials, l'estructuració del nou creixement residencial i industrial del municipi i la obtenció dels espais necessaris per formalitzar les noves àrees d'equipaments del municipi ja que és en aquests nous espais delimitats, encara lliures, on és possible escriure el futur del municipi.

Els creixements majors es preveuen en el nucli de Bàscara, el que disposa de millor accessibilitat local i comarcal, millor nivell d'equipaments, i major concentració de població i activitats econòmiques.

Als altres nuclis es preveuen els creixements necessaris per a obtenir els espais públics i equipaments requerits per la llei, per conformar-ne l'estructura general i orgànica obligatòria amb la consolidació d'una infraestructura viària i de serveis adequada.

Així a la banda de migdia del nucli de Bàscara, continuant amb el seu creixement natural ja iniciat, es proposa un sector de sòl urbanitzable delimitat de tipus residencial i industrial que ha de resoldre l'obtenció dels equipaments i espais lliures necessaris per a la població així com estructurar la nova vitalitat que accedeix des d'Esponellà i des de Vilaür a la carretera nacional NII que actualment interfereix amb la vida urbana quotidiana.

Aquest nou sector d'acord amb la Llei d'Urbanisme haurà de consolidar l'oferta d'habitatge social necessaris pe creixement del municipi i requerits per la Llei.

El model urbanístic proposat pel Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Bàscara s'adequa fidelment als criteris de desenvolupament sostenible, fixats als articles 3 i 9 de la Llei 2/2002 d'Urbanisme.

La racionalitat en la utilització del territori es fa palesa en la compatibilitat del model proposat, que planteja un desenvolupament molt focalitzat en la rehabilitació i consolidació dels teixits històrics dels tres nuclis existents i la seva estructuració amb sectors moderns inconnexes en el cas d'Orriols. Els creixements es preveuen en espais immediats a les àrees consolidades i es plantegen sota la millora de l'estructura general del municipi i la constitució d'importants espais de dotacions i equipaments públics.

El dimensionat del creixement es realitza en funció de les expectatives de creixement actuals i que s'apliquen en el territori amb densitats adequades a les característiques del municipi i que garanteixen el manteniment dels criteris de sostenibilitat indicats.

Es destaquen, entre els objectius del Pla que incideixen més directament en la racionalitat de la utilització del territori, els següents:

Nucli de Bàscara.

Concentració del creixement important de la població a l'entorn dels equipaments administratius del municipi, i els serveis públics de l'escola, el centre d'assistència primària i la zona esportiva que es veuran notablement potenciats amb els nous creixements. Tot això catalitzat per l'excel·lent nivell d'accessibilitat que disposa i les previsions en un futura proper de disposar de la variant de la carretera nacional N-II.

També cal valorar la potenciació de la formalització del parc del Fluvià, una important àrea d'espais lliures al llarg de la riba del Fluvià immediata al nucli de Bàscara i a una important àrea esportiva hípica que permetrà revaloritzar les especials característiques naturals, paisatgístiques i ecològiques d'aquest sector del municipi.

Potenciar l'estructura d'espais lliures públics i les àrees de protecció paisatgística, a partir d'una lògica territorial i municipal, que permeti, alhora, millorar la imatge del municipi i dels seus entorns

Justificació previsió de recursos hídrics i energètics.

Els recursos hídrics de la població provenen de les captacions al servei de cada un dels diferents nuclis que conforma el municipi amb un emplaçament que es detalla en la documentació gràfica. El servei dels nuclis de Bàscara i Calabuig estan coberts per unes captacions properes al Fluvià que es condueixen a un dipòsit emplaçat en l'àrea del cementiri i des d'aquí a un altre dipòsit emplaçat a la part alta del nucli de Calabuig. En el nucli d'Orriols, les captacions es troben en dins el nucli urbà i l'abastament es garanteix mitjançant uns dipòsits localitzats dins l'àmbit de la zona urbanitzable industrial. Les instal·lacions actuals permeten garantir l'abastament del municipi i les futures necessitats hauran de resoldre-les les noves promocions contemplades en aquest planejament.

Els recursos energètics del municipi provenen de la xarxa de subministrament elèctric que serveix la població. La xarxa actual permet cobrir les necessitats de la població actual i les necessitats dels futurs creixements hauran de ser resoltes per les respectives promocions. La disponibilitat està garantida per les línies d'alta tensió existents en el propi municipi.

8. RELACIÓ AMB ALTRES PLANS I PROGRAMES

8.1. EL PLANEJAMENT TERRITORIAL

El Pla Territorial parcial de les Comarques de Girona

El Pla Territorial parcial de les Comarques de Girona fou aprovat definitivament el 14 de setembre de 2010 pel Govern de Catalunya i publicat al DOGC nº 5735 de 15 d'octubre de 2010.

Pel que fa al sistema d'assentaments, el Pla estableix pel municipi de Bàscara, i concretament pel nucli de Bàscara, li correspon una estratègia de desenvolupament de creixement moderat.

L'àmbit d'aquest Pla Parcial s'emmarca dins del sistema d'assentaments, en nuclis històrics i les seves extensions, per la qual cosa, el pla és compatible amb el PTPCG.

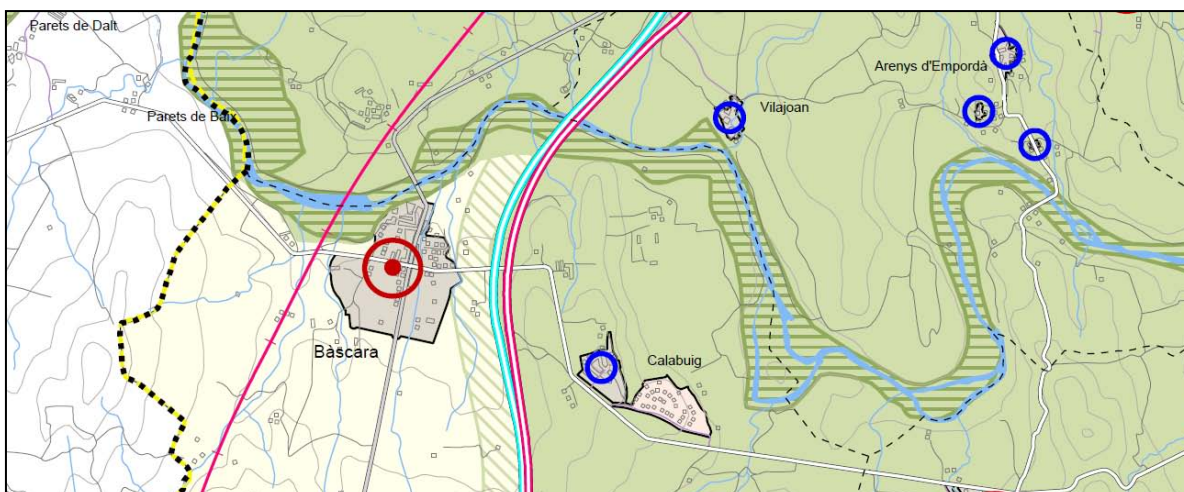

Figura 38. Plànol del PTPCG (dibuix sense escala)

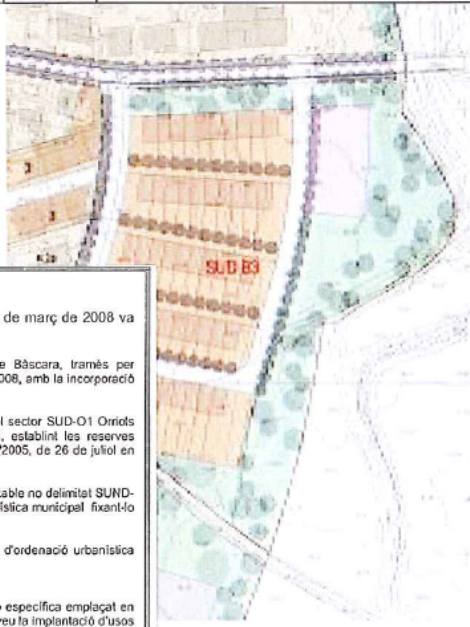
8.2. EL PLANEJAMENT MUNICIPAL

El municipi de Bàscara es regeix urbanísticament pel Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (Text Refòs) aprovat per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, en data de 23 de juliol de 2008, i per acord del Ple Municipal de Bàscara, de data 12 de desembre de 2008.

El POUM de Bàscara estableix cinc sectors de sòl urbanitzable. Dos sectors de sòl urbanitzable no delimitat i tres sectors de sòl urbanitzable delimitat. Aquest Pla Parcial ordena urbanísticament el sector de sòl urbanitzable delimitat: "SUD B3: Bàscara carretera de Calabuig".

El quadre següent detalla els objectius i criteris que justifiquen la delimitació del sector així com les característiques i condicions del seu desenvolupament.

SOL URBANITZABLE DELIMITAT SECTOR SUD-B3. CARRETERA DE CALABUIG	
Àmbit	2,42 ha
Us	Residencial
Densitat	15 hab/ha
Edificabilitat	0,30 m²/m²
Cessions	Segons article 65 de la L 2/2002 modificada per la L10/2004 amb un mínim del 30%
Sistema d'actuació	Reparcel·lació, modalitat compensació bàsica
Objectius i criteris	Obtenció d'un espai lliure amb equipaments que formalitzi la façana de llevant del nucli de Bàscara amb un creixement de densitat mitjana adequat a les característiques del seu entorn.
Desenvolupament	Pla parcial urbanístic, projecte de reparcel·lació i d'urbanització
Compromisos	Cessió i urbanització dels espais públics delimitats Preveure una reserva de sòl apta per habitatge protegit amb el 21% del sostre previst per a nous habitatges. Reserves previstes en l'article 57.3 DL 1/2005: 21% del sostre (1.522m²)

Expedient: 07/026324

Diligència: La Comissió d'Urbanisme de Girona en la sessió de data 4 de març de 2008 va adoptar el següent acord:

-1 Donar conformitat al text refós del Pla d'ordenació urbanística municipal de Bàscara, tramès per l'Ajuntament, en compliment de l'acord d'aprovació definitiva de data 23 de juliol de 2006, amb la incorporació d'ofici de les prescripcions següents:

-1.1 Es corregeix l'última frase de l'apartat de compromisos de la fitxa normativa del sector SUD-O1 Oriols Llevant, de l'article 98 de la normativa del Pla d'ordenació urbanística municipal, establint les reserves previstes en l'article 57.3 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret 1/2005, de 26 de juliol en 980 m² de sostre.

-1.2 Es corregeix el coeficient d'edificabilitat bruta de la fitxa del sector de sòl urbanitzable no delimitat SUD-O2 Industrial i logístic, inclosa en l'article 98 de la normativa del Pla d'ordenació urbanística municipal fixant-lo en 0,462 m²sù/m²s.

-1.3 Es corregeixen els articles 118 i 119 de la secció 4 de la normativa del Pla d'ordenació urbanística municipal, excloent les referències al sòl urbanitzable, establint el redactat següent:

Article 118 – Àmbits d'ordenació específica

1. El pla d'ordenació urbanística de Bàscara delimita un àmbit d'ordenació específica emplaçat en sòl no urbanitzable per tal de poder regular detalladament un àrea concreta on es preveu la implantació d'usos esportius i lúdics de nivell nacional.

2. L'àmbit d'ordenació específica és el següent:

a. Àrea d'ordenació específica AOE-1. Àrea d'equipaments del Fluvià

Article 119- Naturalesa dels Àmbits d'ordenació específica.

1. Aquest àmbit conté sòl exclusivament classificat com a sòl no urbanitzable. La funció del Pla especial que s'haurà de tramitar serà la de coordinar els requeriments dels nous equipaments a instal·lar, en sòl no urbanitzable, d'acord amb el que preveuen els articles 57 i 47 de la Llei d'urbanisme.

2. El desplegament de l'àmbit serà mitjançant la tramitació d'un pla especial que ajustarà a l'àmbit establert.

3. En el quadre següent es detallen els objectius i criteris que justifiquen l'ordenació específica d'aquest àmbit.

Girona, 4 de març de 2008

Generalitat de Catalunya
 La secretària de la Comissió d'Urbanisme de Política Territorial

9. DEFINICIÓ DELS OBJECTIUS I CRITERIS AMBIENTALS ADOPTATS PER LA REDACCIÓ DE LA MODIFICACIÓ

El POUM de Bàscara, aprovat recentment, estableix l'àmbit d'aquest pla parcial com a sòl urbanitzable delimitat, sector SUD-B3 "Carretera de Calabuig". És el mateix pla urbanístic municipal, el que estableix uns objectius i criteris ambientals, els quals a partir d'una zonificació detallada, resten regulats per la normativa del mateix POUM: regulació de l'edificació, tractament de l'espai privat, tractament de l'espai públic, condicions estètiques i paisatgístiques, energies alternatives i integració de les instal·lacions, regulació dels usos i activitats, protecció del sòl no urbanitzable, etc.

El Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Bàscara estableix que el sòl urbanitzable delimitat es desplega obligatòriament mitjançant l'aprovació d'un Pla Parcial Urbanístic. El seu àmbit territorial haurà de correspondre amb els sectors de planejament delimitats en el Pla en els plànols d'ordenació detallada. El POUM presenta, fins i tot, una proposta d'ordenació per a aquest sector SUD-B3.

Figura 39. Proposta d'ordenació del sòl urbanitzable delimitat SUD-B3 (POUM de Bàscara).

El present Pla Parcial del sector SUD B3 “Bàscara carretera de Calabuig” presenta la mateixa densitat, edificabilitat, cessions, reserva de sòl apta per a habitatge protegit, etc. que el que preveu el POUM per aquest sector. Es compleix, per tant, amb tot el que està establert en el Pla d’Ordenació Urbanística Municipal de Bàscara– Sòl urbanitzable delimitat SUD-B3 “BÀSCARA CARRETERA DE CALABUIG”.

III. DESCRIPCIÓ I AVALUACIÓ DE LES ALTERNATIVES

10.1. Descripció de les alternatives considerades

El present Pla Parcial té per objectiu el desenvolupament reglat del sòl urbanitzable delimitat del sector SUD B3 “Bàscara carretera de Calabuig” establert en el POUM de Bàscara.

És el Pla d’Ordenació Urbanística Municipal el que ja ha establert, de manera prèvia, aquest sector de sòl urbanitzable delimitat de 2,42 hectàrees, així com també un ús previst (residencial), una densitat (15 hab/ha), una edificabilitat (0,30 m2/m2), unes cessions, etc. El mateix POUM realitza, fins i tot, una proposta d’ordenació d’aquest SUD B3.

Així doncs, les alternatives a considerar en el desenvolupament d’aquest Pla Parcial són pràcticament inexistents. Partint de les condicions i prescripcions establertes en el POUM i atentent que l’objectiu del POUM per a aquest sector és obtenir un espai lliure amb equipaments que formalitzi la façana de llevant del nucli de Bàscara, el resultat final del Pla Parcial és la següent:

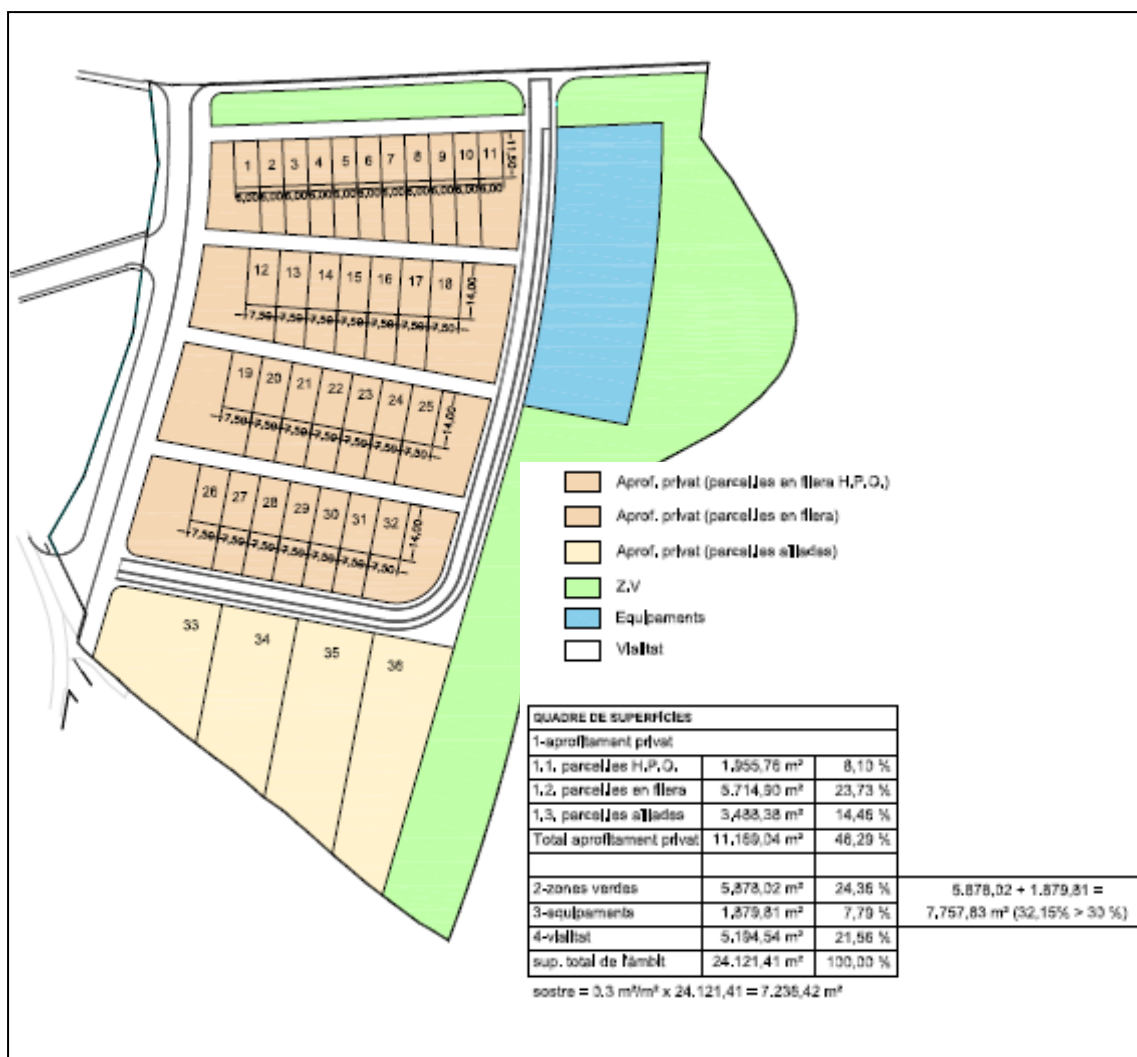

Figura 40. Ordenació del sòl urbanitzable delimitat SUD-B3 (Pla Parcial).

10.2. *Avaluació ambiental de les alternatives considerades*

Atesos els motius exposats en l'apartat anterior, no és possible efectuar un anàlisi ambiental comparatiu de diverses alternatives.

10.3. *Justificació ambiental de l'alternativa escollida*

A continuació es justifica per cada vector ambiental, tractat anteriorment, la conveniència i l'adequació de "l'alternativa" escollida:

Sostenibilitat global del model d'ordenació

Compatibilitzar el creixement socioeconòmic amb la variable ambiental, és el principi bàsic del creixement urbanístic sostenible. El present Pla Parcial desenvolupa un sòl urbanitzable considerat i analitzat en detall en el Pla d'Ordenació Urbana del Municipi de Bàscara.

És el mateix POUM el qui justifica l'emplaçament idoni d'aquest SUD B3 "Bàscara carretera de Calabuig".

Cicle de l'aigua

El POUM de Bàscara (Pla General del Municipi) analitza amb detall la capacitat de l'abastament i la depuració de l'aigua de les "zones de creixement" del municipi, i per tant, entre elles, justifica la capacitat per a l'abastament d'aigua potable i la depuració de les aigües residuals que es deriven del desenvolupament urbanístic d'aquest SUD B3 "Bàscara carretera de Calabuig".

Biodiversitat territorial, permeabilitat ecològica i patrimoni natural

El Pla Parcial del sector SUD B3 "Bàscara carretera de Calabuig" desenvolupa la ordenació d'un sòl urbanitzable delimitat en el POUM de Bàscara. Per tant, doncs, es tracta d'un sòl ja classificat com a urbanitzable, que resta pendent d'ordenació, reparcel·lació i urbanització.

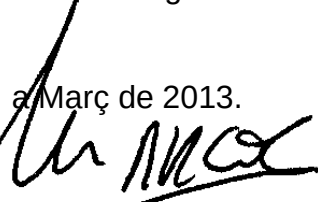
Amb el desenvolupament del Pla Parcial NO hi ha afecció a espais connectors ni tampoc a zones de protecció especial.

11. CONCLUSIONS

El present Pla Parcial del sector SUD B3 "Bàscara carretera de Calabuig" del TM de Bàscara, s'ajusta als principis generals del Decret Legislatiu 3/2012, de 22 de febrer, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, en quant a què el desenvolupament urbanístic plantejat pretén una utilització racional del territori i el medi ambient i comporta fer compatibles les necessitats de creixement amb la preservació dels recursos naturals i dels valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals, a fi de garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures.

Els efectes previsibles del desenvolupament d'aquest Pla Parcial del sector SUD B3, en terme municipal de Bàscara, en quant als impactes sobre el medi, es valoren de manera global com a incidència COMPATIBLE.

A Bàscara, a Març de 2013.

Marcel Pujulà i Custojà

Llicenciat en Ciències Ambientals.

Col·legiat número 1.028